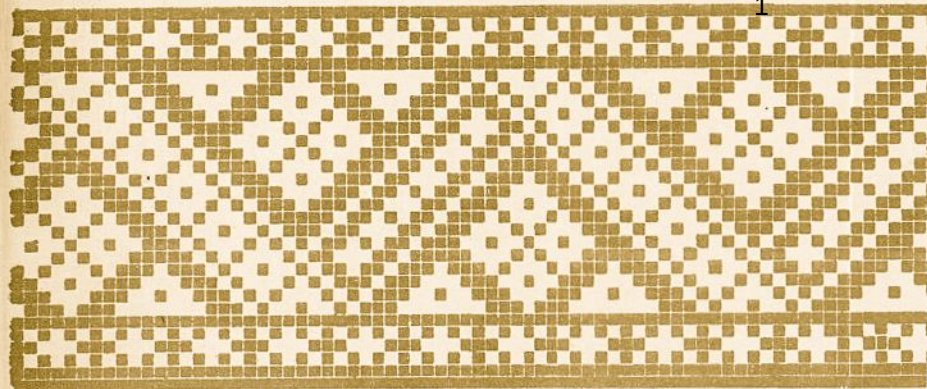

SKAUTU AIDAS

NR. 5

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių mėnesinis žurnalas * Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas * Leidžia Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos Pirmija * Redaguoja redakcinis kolektyvas * Vyr. redaktorius v.s. Č. Senkevičius * Sesių redaktorė s. O. Gailiūnaitė
* Administratorius s. L. Eimantas * Ekspeditorius s. v. v. sl. J. Karasiejus * Iliustracijomis talkina s. v. sl. V. Girmius.

REDAKCIJOS ADRESAS: Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada, Tel. BE. 3-7321.

ADMINISTRACIJOS ADRESAS: L. Eimantas, 91 King Edward Ave., London, Ont., Canada.

Prenumerata metams \$3.00, pusei metų \$1.50. Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių \$1.00. Spausdina TIME PRESS, 6 Ossington Ave., Toronto 3, Ont., Canada, Tel. 532-2259.

Lithuanian Boy-and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada.

1963 MT. GEGUŽĖS MĖN.

NR. 5

LSS Tarybos Pirmijai, Skaučių Sesių, Skautų Broliai, Korporacijos "Vytis" Centro Valdybai, New Yorko Tauro ir Neringos tunams ir visiems skautininkams bei skautininkėms, kurie mums visiems bendrai ar kiekvienam atskirai išreiškė užuojautą dėl mūsų mylimo tėvo a. a. PETRO JURGELEVIČIAUS - JURGĖLOS mirties, širdingai dėkojame.

v.s. Petras JURGĖLA
s. Konstantinas JURGĖLA, Ph.D.
ps. Julius JURGĖLA, M.D.

Mirus dr. Juozui Leimonui,

didžiam skautybės rėmėjui, 1920 metais išleidusiam pirmąją knygėlę apie skautybę "Pirmieji skauto žingsniai", kuomet visi kiti knygų leidėjai Kaune atsisakė ją išleisti, ir šiuo žygiu daug padėjusiam skautybės idėjas paskleisti po visą Lietuvą,

nuoširdžią užuojautą velionies šeimai reiškia

v.s. Petras JURGĖLA

* SKAUTININKŲ VAKARIENĖ.

Gegužės 15 d. Šv. Jurgio parapijos salėje buvo B.S.A. Clevelando tarybos 5-jo distrikto skautininkų vakarienė. Maldą prieš vakarienę sukalbėjo joje dalyvavęs klebonas kun. B. Ivanauskas. Ypatingai pagerbtas s. Willard Friend, kuris prieš 39 metus tapo pirmuoju Field Executive - profesiniu skautininku Clevelando sk. taryboje. Paskutinį dešimtmetį jis buvo 5-jo distrikto ekzekutyvas. Šion vakarienei atsilankė bei s. W. Friend su žmona sveikino Clevelando meras Ralph Locher. Vėliau Clevelando miesto tarybos atstovas Turk paskaitė ir jam įteikė miesto tarybos priimtą ypatingą rezoliuciją. Programą scenoje atliko Cleveland Showagon talentų grupė. Čia bene šauniausia pasirodė sesutės

Milda ir Rūta Jokubaitytės bei gitaristai. Kiti pasirodymai dėl persistengimo imituoti kabaretinę programą buvo nevykę.

Šios vakarienės metu atžymėti 5-jo distrikto sk. vienetai bei stropūs vadovai-vės. Jų tarpe - Stp. Darius jūrų sk. laivas, DLK Vytauto skautų dr-vė ir DLK Kęstučio vilkiukų dr-vė gavo kaspinus prie vėliavos. Pilėnų tunt. s. Vyt. Jokubaičiui, kuris buvo šios vakarienės rengimo komisijos pirmininkas, įteiktas Scouter's Key - skautininko rakto žymuo.

Netrukus pensijon išeinančiam s. W. Friend distr. commissioner s. Lee Leslie įteikė bronzinę skauto statulą su visų distrikto skautų linkėjimais. Vyr. kalbėtoju buvo Hal Corey, Deputy Scout Executive, kuris pasižymėjo nepaprastu sąmojumi.

Vakarieneje tarpe poros šimtų svečių dalyvavo Pilėnų tunto sk. tėvų k-to pirm. B. Auginas ir lietuviai skautininkai bei sk. vadovai - V. ir A. Šenbergai, V. Petukauskas, Pr. Petraitis, D. Kižys, V. Bacevičius, G. Juškėnas ir kt. Skanią vakarienę paruošė p. O. Jukubaitienė. Svečius priėmė ir jiems patarnavo Pilėnų tunto skautai. Vakarienei taip puikiai praversti padėjo s. B. Rėkaus garsintuvai ir plokštelių muzika.

* VYTAUTAS JOKUBAITIS tapo Clevelando The Plain Dealer dienraščio Gallon Club nariu. Šis atžymėjimas suteikiamas asmenims, davusiems Raudonajam Kryžiui virš galiono kraujo. V. Jokubaičio nuotrauka atspausdinta The Plain Dealer sekmadienio, 1963. V. 19 d. laidoje.

G.J.

New Yorko skaučių Neringos tunto vadija su svečiais š. m. vasario 24 d. Sėdi iš kairės tunt. s. R. Bružinskienė, tunto globėja s. V. Čečetienė, p. P. Levickienė, Sesių VS v. s. O. Zailskienė, p. J. Audėnas, ps. D. Siemaškienė, Elizabeth skaučių Palangos vietininkė ps. G. Bartytė; stovi Tauro tunt. s. J. Bružinskas, v. s. kun. St. Yla, tunto vadijos narės, s. V. Pileika ir s. kun. J. Pakalniškis.

IŠKYLOS IR STOVYKLOS

Štai, vėl atėjo gražiausias iškylavimų ir stovyklavimų laikas. Atbudusioje, sužaliavusioje gamtoje, rodo, ir pats mūsų vienetų veikimas sustiprėja — vis daugiau veikimui erdvės, vis lengviau tikslai pasiekiami, nes ką praktiškai patirsi ir išmoksi, karais to neduos gausybė sueigų, kursų uždaroje patalpose žiemos metu. Pavasario ir vasaros laikas — žilioji gamta — tai puikiausia skautams-tėms mokykla, kurią pastatė pats Kūrėjas Dievas.

Nemanau, kad kas galėtų neigti iškylų svarbumą. Visi pripažįstame, kad išvykti į gamtą dienai, kitai yra ir labai įdomu, ir naudinga, ir skautų patyrimui reikalinga. Tik skautų-čių iškylų neturėtų virsti paprastomis ekskursijomis ar gegužinėmis, kur tik pramogauti susirenkama. Neužtenka nuėjus į mišką pažaisti, pabėgioti, užkandžiauti ir ilsėtis. Vadovų uždavinys būtų iškyllose savo vienetų narius sistemingai lavinti, mokyti skautybės technikos ir praktiškai supažindinti su viskuo, apie ką per žiemą pasakojama, ko teoretiškai mokomasi. Pav., mazgų pritaikymas, statant virvinius tiltus, darant neštuvus, rišant vartus, arba kur geriau išmoksi morzės, jei ne gamtoje, signalizuojant gairelėmis, švilpukais ar net sutemus kišeninių lempučių šviesa. Kur geriau išeisi kelionės ženklų kursą, jei ne keliaudamas miške ar laukais? Taip pat pratintis pasigaminti maisto irgi beiškylaujant labai paranku. Geras skautas vengia pasiimti iš namų iškylų dienai viską gatavą — tik išsivynioti ir valgyti. Jis geriau pasiims tik kai kurių produktų ir valgių pats iškyloje pasigamins.

Iš tikrųjų yra daug ko prasimanyti gamtoje, tik reikia nebūti „lepūnėliais“. Šiaip sau be tikslo ir be geresnio plano prabūti dieną miške, nebūtų skautiškai iškylauta ir dėl to tokia diena kaip skautui nieko naudingesnio neduotų. Pasibūnant gamtoje, galima joje pasibūti skautiškai. Bus ir malonumas tas pats, ir nauda daug didesnė, ir iškylų turės tikrą, nemeluotą savo prasmę.

Stovyklų taip pat visi labai laukia. Kiekvienam skautui joje yra žavinčių akimirkų — maudymasis, žaidimai, nakties sargybos, laužai. Kai kas jau iš šių akimirkų kartais susikuria vaizdą nepaprastos stovyklos, į kurią, žut būt, pasiryžęs vykti. Jei stovykloje šie patrauklūs momentai kartais būna ar per trumpi, ar dėl oro sąlygų nevisai reguliariai įgyvendinami, atsiranda nusivylimas ir pačia stovykla. O šito turėtų nebūti. Reikėtų, kad kiekviena stovyklos programos dalis domintų stovyklautojus, kad jau nuo pat pirmųjų valandų stovykloje skautai jaustųsi joje reikalingi ir dirbą sau. Yra negera, kai vyresnieji atidirba už visus stovyklautojus, stovyklą bekuriant, kai tuo tarpu tikrieji stovyklautojai prasimano, ką tik patys sugalvoja, visiškai nesirūpindami įsikūrimu. Čia yra būtina iš pat pradžių susiimti visiems, o tai geriausia būtų galima pasiekti skilčių sistema, kas jau kartais nebelabai paisoma. Jau prieš vykstant į stovyklą, žinant stovyklautojų skaičių ir turint jų sąrašus, reikėtų sudaryti skiltis ir numatyti joms darbą nuo pat pirmos dienos. Reikėtų taip pat griežtai atsiriboti nuo savaitgalinių stovyklautojų, jiems gal net įkuriant

Šv. Antano gimnazijos Kennebunkport, Maine Mindaugo dr-vė suruošusi minėjimą: sėdi iš kairės į dešinę: V. Karalius, Atlanto Rajono Vadeivis V. Pileika, K. Kuraitis, Kun. Vyt. Bitinas, globėjas, J. Šipaila, Š. Gavelis, draugininkas, J. Karaška, K. Mačiulaitis. Stovi iš kairės į dešinę: J. Kanapka, A. Jankauskas, J. Šlapkūnas, E. Jankauskas, B. Sudžinskas, L. Klimaitis, R. Ramonas, E. Daniliūnas, G. Miceika, A. Rutkauskas, J. Koklys, R. Gudinskas, K. Stašaitis, R. Dilba, R. Ambrozaitis, L. Česnaitis, R. Paulaitis, B. Budrevičius.
Nuotr. J. Burbulio

Memmingeno Kęstučio dr-vės Arų skiltis su dr-vės adjutantais.

pastovyklę ir jų nemaišant į reguliarių stovyklautojų vienetus, kad nebūtų sudarkyta labai svarbi skilčių sistema.

Stovykloje paprastai, padarius gerą pradžią, pats stovyklavimas pasidaro tvarkingas ir įdomus. Vadovams yra lengviau prarasti stovyklos programą, jei viskas pradėta tikru skautišku pagrindu. O to pasiekti bus visada galima, jei paplanuosime iš anksto.

Brolis

s. J. Alkis prisega ordiną "Už Nuopelnus" Nottinghamo D. B. L. S-gos skyriaus pirm. K. Bivainiui š. m. balandžio 27 d. Šv. Jurgio šventės proga.
Nuotr. B. Zinkaus

"SKAUTŲ AIDO" 40-TIES METŲ SUKAKTIES ŠVENTĖ

Yra sąjunginių jubiliejų, švenčiame atskirų vietų gyvavimo sukaktis, pažymime ir pavienių nusipelnusių lietuviškai skautybei vadovų amžiaus ar veiklos metines. Šiais metais šalia mūsų tautos ir skautybės didžiųjų sukakčių šventėme ir "Skautų Aido" 40 metų sukaktį. Nebebuvo tenkintasi vien tik savojo laikraščio puslapiuose šią sukaktį pabrėžti. Jau pereitą rudenį redakcijos ir administracijos posėdyje buvo pasisakyta, kad šioji sukaktis turėtų būti plačiau atžymėta. Imta ruoštis, posėdžiauti, tartis. Ir štai, balandžio 21 d. atėjo lauktoji šventė, sutapusi su šv. Jurgio minėjimu, kurį suruošė Toronto Šatrijos ir Rambyno tuntai.

LSB Vyr. Skautininko pav. s. Br. Juodelis prisegė ordinus Vasario 16-tos proga apdovanotiems vadovams bei rėmėjams, jų tarpe ir Prisikėlimo parapijos klebonui Tėvui Placidui Bariui, O.F.M. "Už Nuopelnus", remiant ir globojant Toronto skautišką jaunimą jau eilę metų. Padėkos ordinais buvo prisegti "Skautų Aido" vyr. redaktoriui ir administratoriui. Skautininkų rate pakelti į paskautininkio laipsnį davė skautininko įžodį. LSS Tarybos Pirmios pirm. s. A. V. Dundzila sveikino pakeltuosius ir apdovanotuosius. Sueiga baigta Tautos himnu.

Ordinai dvasios vadovams ...

Visos nuotraukos St. Dabkaus

Prisikėlimo parapijos bažnyčioje 10 val. šv. Mišios buvo skirtos skautams. Apie 300 priekinių vietų rezervuota skautiškam jaunimui, kuris su savo vėliavomis ir vadovais-vėmis jas užėmė. Tikintieji kas sekmadienį leidžiamame parapijos biuletenyje skaitė gražius sveikinimus "Skautų Aidui", vadovų-vių sąskrydžiui ir skelbimą, kviečiantį dalyvauti "Skautų Aid'o" sukaktuviniame koncerte. Tėvas dr. Kornelijus Bučmys, O.F.M. mišių metu pasakė įspūdingą skautiškam jaunimui skirtą pamokslą, paminėdamas ir gražiai įvertindamas "Skautų Aido" sukaktį ir darbuotę. Po mišių LS Sesierys VS v. s. O. Zailskienė ir Brolijos VSP s. Br. Juodelis uždėjo gėlių puokštę ant paminklinės lentos, prisimenant visus tuos brolius ir seses, kurie dirbo lietuviškai skautybei ir kurių jau nebėra gyvųjų tarpe.

Prisikėlimo parapijos salėje 4 val. po pietų – iškilminga šv. Jurgio šventės sueiga, kurią labai tvarkingai ir sklandžiai vedė s. K. Batūra. Sueigos metu

Sveikinamas "Sk. A". darbštusis administratorius ...

Seserijos VS v.s. O. Zailskienė ir Prisikėlimo parapijos klebonas Tėv. Placidas; O. F. M.

Iškilmingos sueigos metu

Toje pačioje salėje 7 val. vakare prasidėjo sukaštutinis "Skautų Aido" koncertas - muzikos ir literatūros vakaras, sutraukęs apie 400 žmonių. Koncertą atidarė "Skautų Aido" vyr. redaktorius, trumpai apžvelgdamas laikraščio nueitą kelią ir iškeldamas

Vyr. redaktorius, atidarant koncertą ...

mas asmenis, kurie laikraščiui dirbo. Toliau kalbėjo LSS Tarybos Pirmijos pirm. s. A. V. Dundzila, pabrėždamas "Skautų Aido" reikšmę lietuviškai skautybei, dėkodamas redaktoriams ir visiems darbuotojams už dirbamą sunkų darbą ir linkėdamas žengti toliau tokiu pat ryžtingumu į šviesią mūsų tautos ir skautybės ateitį. Po s. A. V. Dundzilos kalbos koncertas pradėtas Andante ir Allegro L. Van Beethoven iš A dur sonatos, op. 12 smuikui ir for-

LSS Tarybos Pirmijos pirm. s. A. V. Dundzilos kalba.

tepinui. Kūrinį atliko Stepas Kairys ir Dalia Skrinkaitė. Jau šį pirmąjį dalyką publika labai šiltai priėmė, ir iš karto susidarė glaudus kontaktas tarp scenos ir salės, kas visuomet reikalinga tokių rimtųjų koncertų metu.

Toliau pasirodė sol. Vaclovas Verikaitis ir Stepas Kairys su J. Naujalio "Oi, neverk, motušėle", čia dar niekada negirdėtu dalyku baritonui ir smuikui. Po to Vaclovas Verikaitis išėjo su trimis dainomis Vl. Jakūbėno "Kol jauns nevedęs buvau", P. Olekos "Aš žinau" ir "Eina meškius". Pastaroji daina savo linksmu turiniu ir solisto profesionaliu perdavimu kiek atpalaidavo klausytojus nuo įtempto rimtumo. Solistė Lilija Sukytė išėjo su trimis dainomis: M. Petrausko — Tykiai, Tykiai, J. Tallat-Kelpšos —

Steponas Kairys ir Dalia Skrinškaitė

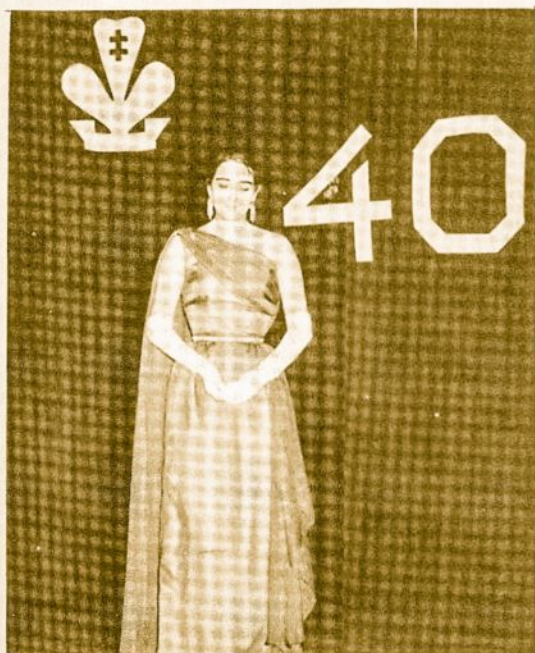
Mano sieloj šiandien šventė, Vl. Jakūbėno — Ežerėlis ir bisui pridėjo dar — Aš bijau pasakyti. Solistė aiškiai kylanti. Jos plati skalė, graži laikysena ir išvaizda klausytojams paliko mielą įspūdį. Muzikinę

Henrikas Nagys

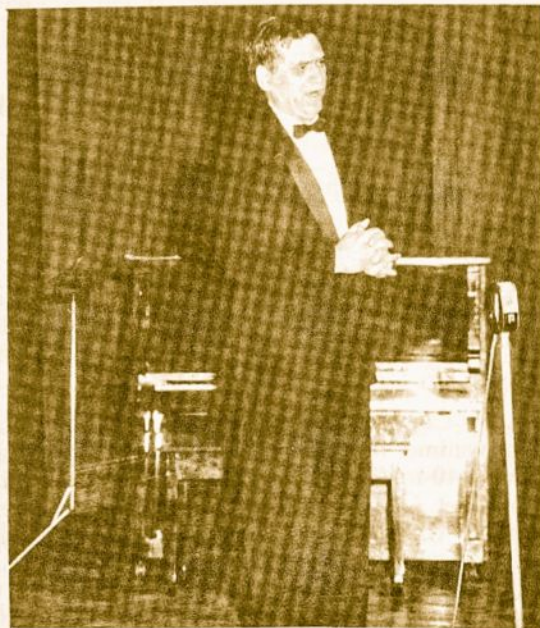
Ypatingai giliai buvo pergyventa skaityta poema "Mano broliui". Henriką Nagį skaityti būtų viena — jį klausyti buvo kita. Interpretacija čia užima svarbų vaidmenį.

Antroje koncerto dalyje (pertraukos nebuvo) pasirodė vėl Stepas Kairys su Vivaldi - Heifetz Largetto ir J. Massenet Meditacija. Pastarasis kūrinys ypač visiems gerai patiko savo melodingumu. Lilija Šukytė atliko Puccini In Quelle Trine Morbide iš ope-

Lilija Šukytė

dalį pertraukė Henrikas Nagys su savo kūryba. Poetas skaitė apie pusvalandį. Kiekvienas jo skaitytas kūrinys buvo pergyventas paties kūrėjo iš naujo. Ne mažiau pergyveno ir klausytojai, nors kai kurie kūriniai savo simbolikomis nebuvo aiškiau suprantami. Bet argi poezija tėra aiškių sąvokų rimavimas? Toli gražu — ne. Perduoti vaizdai, poeto pergyventi ir išreikšti klausytojus nukėlė toli nuo kasdienybės į menines abstrakcijas.

Vaclovas Verikaitis

Parodėlė.

ros "Manon Lescaut" ir J. Massenet Pleurez mes yeux iš operos "Le Cid". Koncertą baigė Vaclovas Verikaitis Fr. Schubert'o "Klajūnu", A. Dvorák "Sugrįžk greičiau namo" ir G. Verdi "Sudie tau paskutinis" iš operų — Naujasis pasaulis ir Simon Bocanegra. Visus solistus fortepionu palydėjo muzikė Dalia Skrinskaitė, įdėjusi labai daug darbo prieš koncertą, repetuodama su atskirais solistais.

Po koncerto "Skautų Aido" vyr. redaktorius padėkojo solistams ir svečiams ir visus pakvietė į svetainę kavos puodukui, o taip pat apžiūrėti skautiškos veiklos ir spaudos parodėlę, kuri buvo svetainėje suruošta. Čia buvo pasidalyta koncerto įspūdžiais, išgerta kavos, pasivaišinta pyragaičiais ir apžvelgta parodėlė, kurios paruošimu rūpinosi t. n. Jūratė Dailidaitė.

Sukaktuvinei šventei pasibaigus, mūsų laikraštis vėl užsidaro tyliam darbui, pradėdamas penktąjį dešimtmetį. Meilė lietuviškam žodžiui, pareiga sava organizacijai skatino ir skatina eiti toliau nelengvu spaudos išlaikymo keliu. Idealizmo vieno tereikia, kad ištesėtume. Sąlygos laisvės kraštuose geros. "Kai ateityje keisis vardai ir žmonės, tebūna kelrodžiai tie patys" — prisiminkime vyr. redaktoriaus pasakytus žodžius sukaktuvinio koncerto metu.

Vienišas Vanagas

Iš sveikinimų "Skautų Aidiui"

v. s. K. Kodatienė — ... "Skautų Aido" redakcijai ir administracijai linkiu gražiausios sėkmės ir toliau taip pasišventusiai dirbti, skiepijant skautiškos idėjos mintis jaunose širdyse...

v. s. A. Matonis — ... Ilga, gražią ir gilią vagą išvaręs mūsų Sąjungos darbo dirvoje, "Skautų Aidas" gali pagrįstai didžiulius savo pasiektais laimėjimais...

v. s. V. Čepas — ... Didis džiaugsmas skautams, kad gyvenimo nuotrupose yra toks pastovus dalykas, kaip 40-metis "Skautų Aidas". Žmonės ateina ir nueina, bet "Skautų Aidas" vis tebėra, vis žengia tuo pačiu rimtu ir tvirtu žingsniu, vis švyti pastoviu žiburiu šviesos ir poilsio ieškantiems...

s. S. Naginionis — ... "Skautų Aido" 40 metų žydėjimo Jubiliejaus proga malonėkite priimti širdin-

LIETUVIO SKAUTO DAINA IŠEIVIJOJE

Skamba mūsų dainos laisvame pasaulyje,
Džiaugiasi Tėvynė, mes jos ateitis.
Skautybės darbe nuolat šviečiant saulei,
Brestame lietuviais naujos patirties.

Kai atneš rytojus laisvę į Tėvynę,
Su daina statysim kelrodžius namo.
Nešime vainiką iš laurų nupynę,
Savo darbo vaisių, džiaugsmo ir kovos.

O dabar, budėkim, dirbkim broliai, sesės,
Lai pasaulis žino Lietuvos skautus!
Pavyzdžiais kilniais vieškelius nutiesę,
Ženkime pirmyn skautybėje kartu...

"Laisvės Varpo" Draugovė
Providencė, R. I., JAV

(Ši daina yra "Laisvės Varpo" dr. vės kūrinys, atsiųstas mums s. v. v. sl. J. A. Staričenkos. Red.)

JUBILIEJINĖ "VILNIAUS" STOVYKLA AUSTRALIJOJE

Mėnulis paslinko pro aukštų pušų viršūnes ir savo silpna šviesa nušvietė prie laužo susispietusių veidus. Išvargę, kai kurie po dviejų parų kelionės, nemigę susibūrė prie pirmojo "Vilniaus" stovyklos laužo. "Lauželis, lauželis", skamba per pušyną ir aidu atsimušo į "Trijų Kryžių" kalną, persirites per medžių viršūnes, sklinda tolyn per kalnelius... Ką žinai, gal vėjo nešamas aidas pasieks ir sostinę Vilnių ir nakties tylumoje, nužengs per girgždantį sniegą ir nors minutei pažadins miegančią Tėvynę, pasakys: "Mylima Tėvyne, širdies neišmainėm — Tave mūsų mintys visada lankys..."

Mintys slysta tolyn. Grįžta prie liepsnojusio laužo Tėvynėje, kur ežero skaidriame vandenyje atsispindi laužo šviesa ir dainos aidas ritasi per ežero paviršių ir atsiliepia nauja savotiška daina... Šypsauti sau. "Lauželis, lauželis". "Laužas dega...", "Ejo jaučiai...", "Atgimė Tėvynė" ir daugelis kitų skambėjo ir Lietuvoje skautų laužuose. Ką žinai, gal dar ir dabar kartais Tėvynėje suskamba...

Kažkieno ištistos kojos it ragotinės, įsirėmę į šoną, gražina mane į Mt. Crawford pušyną. Tegul tave toks ir toks, mintyse nusikeičiu ir kasau sopantį šoną.

Dairausi vėl aplinkui. Kiek daug matytų veidų. Va, tai sėdi Raimundas. Kai pirmą kartą susitikom Tautinėje stovykloje Melbourne, buvo toks jaunuolis, besišypsas, pilna galva geltonų garbanų... Atrodo, ar kirpėjo ar laiko žirkklės bus perėję per jo garbanas. Ten, prie krašto susikūprinęs Petras — matėmės ir Melbourne ir Sydneyje. O va, čia ta pati sesė, kurią buvau susitikęs Sydneyje. Taip ir traukia pakeisti vietą. Bet dar dairausi. Susėdę būreliais — po 3, po 6, na, ir po 2. Iš veidų matau, iš kalbos suprantu, kad tai jau eilės metų draugai, susitinką stovyklose. Norisi šypsotis. Taip gera. Kažkas yra vėl, taip smagu, taip linksma. Ir šiandieną prisimindamas galvoju, kad tas smagumas ir linksmumas buvo per visą stovyklos laiką.

giausius linkėjimus tiek Rajono Brolijos vardu, tiek asmeniškai, spaudžiant kairę...

s. Vl. Vijeikis — ... Su dideliu pasigėrėjimu seku taip gražiai tvarkomą "Skautu Aida" ir linkiu Jums gražiausios sėkmės ir didžiausios kantrybės...

Šalta. Tegul ji bala, kaip šalta. Melbourne ir Sidnėjūje šaltai vakarais bent prie laužo galima buvo pasišildyti. O čia... Šviesu, kažkur nuo virtuvės ateina generatoriaus burbėjimas, susimaišęs su varlių kvarkimu upelyje. Ot trūksta laužo liepsnos, dūmų kvapo ir šilimos. Žinoma, pripratome, į pabaigą tas laužas jau visai įmanomas buvo...

Ant kalno subaubė karvė, ir užkimes balsas suško: "stovykla kelk". Iškišau galvą iš palapinės — migla, lietutis krinta, šalta. Nelabai norisi keltis. Girdžiu balsas sako: "Lyja, kas čia pas per oras". "Lyja, — šaukia štai kitas — tu čia vakar rytą nebuvai. Tai gavom lietaus. Va mudu su Eugenijum iš palapinės plaukte išplaukėm, nė grioveliai nepadėjo..." Galvoju sau vienas — dar čia visko bus. Bet kol nusiprausiau, kol susirinkom prie vėliavos, oras nusigiedrijo ir saulutė šildė nugaras stovyklos darbus dirbantiems. O tų darbų tiek ir šitiek. Vakar tik spėjom pasistatyti palapines, o šiandien jau valdžia laksto po stovyklą: tu kask stalą, tu statyk vėliavos stiebus, tu daryk taką, tu tvarkyk išvietes... Ar bus galas tiems darbams? O gi nori ir su draugu pasikalbėti ir sviedinį paspardyti, ir sesių pastovyklę aplankyti. Pagaliau ir po pušimi atsigulus reikėtų ir grynų oru pakvėpuoti... O čia vis ta valdžia, vis čia kask, čia kirsk, čia nešk. Geriausia išeiti — per kalnelį, už kalnelio į kitą kalnelį ir ten jau tavęs niekas nerai.

Bet ir stovyklos darbai baigėsi. Per vėliavos pakėlimą stovyklos viršininkas pareiškė: "Sesės ir broliai. Baudžiavos metas pasibaigė. Dvi dienas dirbom, dabar pradėsime stovyklauti..." Kai kas padėtį supranta, bet man atrodo, kad vienos rūšies darbas baigėsi ir kitos rūšies prasidėjo. Pirmą kasėm, tašėm, nešėm, o dabar klausom pašnekesių kursą, pirmos pagalbos. O prie to dar ir kasam, nešam, tašom — "už nuopelnus".

Net nemaniau, kad tokioj didelėj stovykloj gali būti tiek daug "nusielpnusių". Maniau iš to didelio skaičiaus sunku išrinkti, — bet ne. Žiūrėk valdžia turi gerą akį ir iškilesnius tuoj pastebi. Va, 4 broliai prie laužo nedainavo (kaip tas brolis Opulskis ir nugirdo iš tokios daugybės dainuojančių, kad keturi tyli ir dar atsigulę knarkia — neaišku). Tuoj rytojaus dieną per vėliavos pakėlimą ir broliai buvo atžymėti — paskirti kasti duobes ligi stovyklos pabaigos.

Sunku valdžiai įtikti, bet jei per daug po akių nesimaišai, prie laužo dainuojai, rytą laiku spėjai lovą pasikloti, pilnoje uniformoje šv. Mišiose dalyvauti, vėliavą pakelti ir valgyti nesivėluojai, tai galima ir iš bausmių išsisukti. Bet man, ačiū Dievui, neteko be eilės pareigų eiti. Užteko ir su savo eile bulves virtuvėje skusti, vaisius lupti, puodus šveisti. O su puodais tai menki juokai. Va, ar p. Bernaitienė ar brolis Jonas pakelia puodą, pažiūri, apvarto ir be pusės žodžio paduoda atgal. Eini ir šveisti iš pradžių. Man daugiau trijų kartų iš eilės neteko šveisti.

Ir tą virtuvę prisiminus, norisi palyginti su kitomis stovyklomis. Ponai čia tie adelaideiškiai. Gažą įsijungę, dūmai akių negrauzia, puodų dugnai ne taip labai juodi, nė pūsti ugnies, nė malkų kapoti. Maistas skanus. Tik toje arbatoje ir kavoje pradžioje vis trūko dūmų kvapo, bet paskiau pripratome... Pats virimas eina po stogu, saulutė į nugarą nekepina, lietus neužlyja. Ir pradžioje, šaltais vakarais taip norėdavosi į virtuvę užsukti ir pasišildyti. Bet kiek privengdavom. O ką žinai, dar paduos peilį ir sakys: "Va, nulupk vaisius, kompotą ryt dienai verdam..." Arba dar geriau brolis Jonas sako: — "Virtuvė ne rūkomasis, ir ne svečių kambarys..." Reiškia suprask pats, kad reikia išeiti...

Pagal stovyklos dienotvarkę nuo 12 val. iki 1 val. (dieną) yra lankymosi laikas pastovyklėse. Tą valandą nuo tiltelio per "Vilnelę", kuri skyrė abi pastovykles būdavo nuimama sargyba ir broliai eina aplankyti sesių, o sesės brolių. Nutariau ir aš aplankyti stovyklą. Perėjęs Vilnelę, priėjau prie sesių stovyklos. Tarp dviejų medžių gražiausiai kabo raidės — "Lietuviais esame mes gimę...", prie pušies užrašas "Antakalnis". Nedrąsiai įeinu. Palapinių eilė. Išpuoštos visos, (palapinės, ne sesės). Eidamas skaitau, "Voveris" ir voveraitė iš plytų sudėta, "Adelaidės Gulbės" ir juoda gulbė plaukia prie palapinės. Toliau "Kregždės", "Melbournas", "Geelongo Satrija". Parašai su papuošimais, vienas už kitą gražiau

padaryta, vienas už kitą mandriau ištaisyta. O brolių stovykloje knibždėte knibžda. Va, čia sesė Aldona atidariusi plaukų kirpimo salioną mmmmm varo vilnas nuo brolio, kaip nuo avino. Kiek toliau, pušies pavėsyje sėdi susimasčiusi sesė Čelnaitė — teta Polė, kaip mes ją vadiname. Tai ji mums aną vakarą prie laužo pasakojo, kaip dabar atrodo senelis Vilnius, nes tik prieš 6 metus pati ten buvo. O nė vienas mūsų nesame sostinės iš viso matę. Kiek toliau sutinku sesę Pacevičienę su Aldona Mikužyte. Du kontrastai — sesė Pacevičienė maža, gyva, bėga, skubina. Sesė Aldona — aukšta, lėta, rami. Bet nenorėčiau pakliūti nė į vienos iš jų rankas. Iš visos skaučių pastovyklės tvarkos matyti, kad tvirta ranka abi sesės čia valdo.

Sutinku ir mūsų gydytoją sesę Maželiene. Sėdi sau patenkinta prie palapinės ir šypsoi. Čia gali rasti pacientų bet kuriuo dienos metu. Tam plaktukas per pirštą sudavė, tam pagalys į koją ilindo, tai uodas įkando, kitai peilis ne tą mėsą pjovė... Žinoma, visiems būna aprišta, patepta, milteliais pabarstyta, ar piliulė duota.

Prie sesių pastovyklės yra didžiuliai vartai. Aukštai ant vartų staugia geležinis vilkas. Prieš vartus yra ženklas su nupiešta mašina ir "P" raide. Čia svečiai turi palikti savo mašinas. Tuoj įėjus pro vartus yra Vilniaus miesto herbas ir į kairėje pusėje vėliavų aikštė ir Rūpintojėlis, pastatytas ant Lietuvos žemėlapiu. Apstoję tą žemėlapi, stebim — pažiūrai iš vieno krašto — Lietuva. Paeini iš kitos pusės, kiek pasisukį ir gražiausiai visa Australija guli prieš tave. Tai prie šito žemėlapiu atsistojusi p. Wilhams, Adelaidės Good Neighbour Council sekretorė įrodinėjo broliui Neverauskui australų ir lietuvių bendradarbiavimo reikalingumą ir naudingumą. Prie šio žemėlapiu ir Mr. R. Farraut, australų skautų D.C. ir Mr. Guy S.C. sakė, kad mes turime didžiulius paveldėjimus iš savų tėvų ir dėti visas pastangas išlaikyti savo kalbą ir savo kultūrą.

Einu toliau Gedimino gatve. Peržengęs Vilnelę, prieinu prie pašto. Tyčia atidarau dėžutę pažiūrėti, ar kas rašo. Pilna prikimšta laišku. Klausiu paštininką pskilt. Vyt. Vanagą: — "ar kasdieną taip rašo". "Kasdien", sako — "šiandien dar ne taip daug... Prašom į vidų pažiūrėti". Žengiu į pašto palapinę. Čia ir tiekimo skyrius kartu. Be skautiškų ženkliukų, knygelėlių ir pan. galima gauti rašomo popierio su stovyklos ženklų, vokų, tautinių juostelių, dantų pastos, muilo ir t.t. Pirkėjų vis yra, biznis eina.

Greta pašto kukliausiai papuošta palapinė — nieko prie jos nėra. Čia įsikūręs stovyklos dvasios vadovas fil. P. Daukyns. Tai jis savo rankomis pastatė altorių, baltai nudažė, paskui sukėlė ir iškėlė ant kalnelio tris kryžius. Tai čia ir yra mūsų Trijų Kryžių kalnas, kuris matyti tuoj pro vartus įėjus. Pušų fone atsimušą balti kryžiai žavi visus.

Einu toliau. Prie kampinės palapinės užrašas "Vytautas Didysis". Tai stovyklos viršininkas v.s. Vyt. Neverauskas. Už savo didumą ir storumą tą titulą gavo. Jo ir palapinė mandriai įrengta — viduje yra stalas, kėdės, — tikra stovyklos raštinė. Atsimenu jo plačią šypseną, kaip skautai vyčiai jį atvežė ant papuošto dviračio prie pietų stalo. Mat, buvo jo vardinės. Susirinko ir daugiau Vytautų — ar ne 10 jų. Net pavydas ėmė, kaip sesės davė jiems gėles ir sveikindamos bučiavo. Gėlės, kaip gėlės, bet tos sesės...

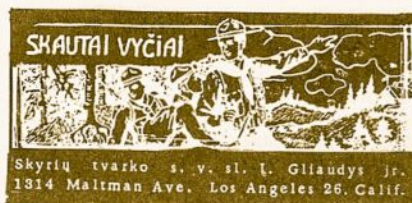
O tie vyčiai. Kiekvieną dieną vis su kokia išdaiga atėdavo pietų valgyti. Tai svečiai su muzika atsiveda, kaip sesė Pacevičienė, tai "nukryžiaję Barabą", kaip br. Opulskis, tai oži virve prisirišę, kaip br. Plūka. Girdėjau ir toki pasikalbėjimą:

Br. Vytis į stovyklos viršininką — "Br. Vytautai, ar galiu rytoj ateiti pietų ant galvų?"

Br. Vytautas: "Dėl manęs. Bet Dieve pasigailėk to, kuris neišlaikys ligi stalo..."

Vyčių einančių ant galvų neteko matyti.

Nuo stovyklos viršininko palapinės skautų pastovyklė pasidalino į dvi šakas. "Panerių" taku buvo sustatytos palapinės ir čia eidamas galėjai rasti vyčių lazdas surikiuotas, gražiausiai, išmargintas ir išdailintas. Toliau įsikūrę Geelongo ir Adelaidės vyrai. Pati paskutinė palapinė be papuošalų, be gražybių. Kam jų ir reikia — pastovyklės viršininkas ps. V. Opulskis čia gyvena. Jo

TARP MŪSŲ...

Jurgis Gludys, jr.

"Pagal lietuvių bendrąją opinią filatelija tai yra 'kvailių darbas' arba 'vaikų zobova', taip sakant, rinkti 'markutes'... priimta nuomonė, kad 'markučių' rinkimas yra gana normalus dalykas pradžios mokyklos vaikui, na, gal dar pirmųjų klasių gimnazistui, bet kad pradėjęs dėvėti ilgas kelnes tos 'durnystės nepameta', tai kas nors negerai".

Nusakė J. Z., rašydamas Filatelistų Draugijos "Lietuva" biuletenį, daugumos filatelijos prasmės nesuprantančių lietuvių nusistatymą filatelijos atžvilgiu. Argi mes, vyčiai, galėtumėm panašiai galvoti?

Pažvelgę į Eugenijaus Petrausko redaguojamą Filatelistų Draugijos "Lietuva" biuletenį, randame daugumai nežinomą ir įdomų filatelijos vaizdą. Čia telpa žinios apie ženklų klasifikaciją, rin-

kimą, kitus filatelistus, filatelistų skelbimai, ir straipsniai... Iš to atrandame, kad filatelija nėra, kaip nepatyrusių ignorantiškai galvojama, "kvailių darbas", bet įdomus, pralavinantis ir intelektuališkas užsiėmimas.

Lietuviška filatelija tikrai verta didelio vyčių dėmesio; šis užsiėmimas pralavins ir praturtins kiekvieną vyčių intelektualinėje plotmėje, o taip pat suteiks daug malonumo.

Pasiteirauti apie tai prašome kreipiantis į biuletenio redaktorių E. Petrauską, 7742 S. Troy St., Chicago 52, Ill., USA.

Šių, 1963 metų "Skautų Aido" numeriuose vyčių skyriuje, pasirodys keturi rašiniai, kurie vyčiams suteiks praktiškų patarimų būrelio veiklai; rašiniai aiškiai nusakys dabarties vyčiavimą ir papildys jau pasenusį ir ne visų turimą vyčių vadovėlį. Šitas rašinys yra antras; jis visiems būreliams pristatys vyčių vasaros programą. Rašinys padės būrelių vadovams paruošti vasaros programą.

BŪRELIO VASAROS VEIKLA

Vasaros metas vyčiams labai padeda įgyti praktiško skautavimo ir vyčiavimo patyrimą. Vy-

čiai vasarą gali gamtoje praleisti daugiau laiko: stovyklaudami, išskylaudami bei dalyvaudami kituose vasaros užsiėmimuose. Vasaros veikla, tad, susideda išimtinai iš užsiėmimų, vykdomų lauke. Vyčių bendravimas vasaros užsiėmimuose papildo būrelio žiemos sueigas; tai leidžia vyčiams tiksliau sekti bei išpildyti skautybės įkūrėjo nuostatus. Senovės graikų posakis — sveikame kūne sveika siela — yra tikslus pasakymas, nusakantis vyčių tikslą.

Kiekvienas aktyvus būrelis kelis mėnesius prieš vasarą pradeda planuoti vasaros veiklą. Į būrelio veiklos planą įtraukiama bent viena stovykla ir viena iškyla.

Vyčių stovykla gali būti atskira arba sujungta su vietovės skautų stovykla. Vyčių ir skautų stovyklų sujungimas kartais neišvengiamas, nes dažnai skautų vieneto stovyklos administracija pavedama vyčiams. Dalyvaudami bendroje stovykloje, vyčiai turėtų parengti ir praveisti atskirą programą šalia skautų stovyklos administravimo. Vyčių stovyklinė programa turi būti pagrįsta daugiau gamtos pažinimu, ne teoretinių žinių gvildinimu. Stovyklos laiką nustato patys vyčiai, atsi-

darbas prižiūrėti, kad mūsų palapinės būtų išpuoštos, sutvarkytos, tai ir neturi laiko pats pasipuošti.

Grįžtu atgal Panerių taku, nes toliau, į kalnelį, nesileidau. Pasuku toliau Gedimino gatve. Čia Melbourne vyrai su R. Kazlausku, toliau Camburiškiai, vadovaujami br. ps. P. Pilkos. Va, čia vyras tai dar didesnis ir storesnis už patį viršininką.

Praėjęs pro stovyklautojų palapines, prasimušu iki "Plekų Galerijos", t.y. "Pušyno Aido" redakcijos. Iš šios štai palapinės išeina Tetos Tosės "Sužeistų širdžių kampelis", iš čia pasipila laužinės "Žiežirbos", iš čia pasirodo ir mūsų dienraštis. Viduje sėdi br. Žalys su savo "štubu" — sesėms Vingryte, Didžyte, Brazauskaite (atkreipkim dėmesį į tikrai gerą br. Broniaus skonį). Iš šios palapinės, dėl kurių tai priežasčių nesitraukia ir stovyklos adjutantas s.v. vyr. skilt. J. Morkūnas. "Sužeistų širdžių Kampelis" rodosi rado paaiškinimą ir br. Jono spaudos pamėgimui. Aplinkui šią palapinę visados yra klientų. Vieni ką nors redakcijai pranešti, kaip pav., kad stovyklos viršininko lazda dingę, kiti pranešti kur ir ką matė mėnesienoje dūsaujantį, tretį savo nuotykius per žaidimus papasakoti, o ketvirtį pasiklausyti, ką nu-girs.

Pro stalą, iškastą kalnelyje Vyčio kryžiaus formos ir papuoštos trispalviu skydu, prieinu prie virtuvės. Užia, skuba, dirba, maišo, šaukia — mat, valgyt verda. Čia brolis Petras Alkevičius su savo padėjėjais p. Bernaitiene ir br. J. Neverausku šeiminkauja. Čia mes tris kartus per dieną susirenkam atsiimti maisto, kuris bet kuriuo mastu matuojant buvo tikrai geras. Ir šaltų barščių šaltą dieną, ir karštų barščių šaltą dieną, ir kiaušinių ir dešrelių ir daržovių ir kotletų ir čopsų ir guliašo ir visų kitų mandrybių — kitu kart geriau negu pas ma-mą...

Pasidairęs po virtuvę, žvilgteli į šalį, kas ten dabar — dūmai rūksta kamuoliais, o daugiau nieko nematyti. Na, sakau, ugnis dega, bėgu gesinti. Pribėgęs artyn randu, kad tai tik stovyklos rūkomasis arba "darbo įstaiga". Mažas namelis iš skardos su vielos tinklais ir gali ten rūkyti, kiek tik tinkamas. Pušyne gaisro pavojus didelis, o mūsų čia tiek daug. Neduok Dieve, jei ugnelė kur iššoktų. Gaila tik, kad svečių dieną ne visi svečiai suprato pavojaus galimybes ir stovyklos vadovybei daug rūpesčio uždavė.

Juo tolyn stovykla, juo labiau mėnulis plėtėja ir vis aukščiau pušų viršūnėmis kraustosi. Ir tie šviesūs vakarai neduoda ramybės nė man, nė tau, nė kitam. Norisi eiti kažkur tolyn ir svajoti gražias svajas... Prie laužo skamba dainos. Kasdieną vis nors viena nauja, vis gražesnė už kitą. Ir tie pasirodymai, vis įdomesni, vis kito-ki. Prie laužo gaunam kasdien ir pašnekėsių. Štai sesė Čelnaitė pasakojo apie Vilnių, br. Daukyns apie Kražių skerdynes, br. Neverauskas apie Jubiliejinius metus ir 1863 m. sukilimą. Kalbėjo ir svečiai lanke mus vakarais prie laužo...

Prisiminimai bėgo pro akis. Štai kad ir tas nakties žaidimas. Rodosi ne daug, tik šviesią mėnesienos naktį sekti kelionės ženklus ir parnešti vėliavėles. Ir ženklai buvo kaip reikiant sudėti ir viskas gerai paruošta, o susirūpinimo buvo, kai dalis vyrų, rytui prašvitus, negrižo. Greitai suorganizuota gelbėjimo ekspedicija rado visus, ramiai bemiegančius ant griovio krašto apie 2 mylias nuo stovyklos.

(Kas atsitiko vėliau, bus sekančiame numeryje).

LS Sesorijos VS v. s. O. Zailskienė aplankė teis. Birutę Novickienę, pirmąją skautams Remti Dr-jos organizatorę: New - Yorkas 1963. II. 24.

Nuotr. J. Bartkevičiaus

Drum Hill anglų sk.-vyčių stovykloje dalyvavę lietuvių skautų vadovai iš kairės: ps. J. Maslauskas, s. v. v. sl. A. Jakimavičius, sk. vyt. kand. psl. V. Verbickas, ps. B. Zinkus ir ps. J. Rentelis. Nuotr. B. Zinkaus

Omaha ... prie vaišių stalo ! ..

Nuotr. K. L. Musteikio

žvelgdami į būrelį tikslus, sugėbėjimą bei stovyklavimo sąlygas.

Iškylos atsiekia svarbų tikslą — leidžia būreliui, kaip vienetui, aplankyti įdomias vietas, įgyti gamtoje patyrimo, ir, gal svarbiausia, būrelio nariui teikia progos aktyviai dalyvauti iškylos programoje. Vasaros būrelio iškylos gali būti surengtos su mažesnėmis išlaidomis ir pastangomis,

negu stovykla. Būrelis pats nustato iškylos tikslą, paskirtį, ir priemones.

Šalia stovyklavimo ir iškylavimo gamtoje vyčiai didmiesčiuose gali praveisti vasaros programą dar, vienu papildomu būdu, kuris leis būreliui geriau susipažinti su vietove. Šį būdą galima pavadinti — vasaros būrelio ekskursija. Būrelis išvardina įdomesnes apy-

linkės vietas ir jas lanko, kiekvienai vietai paskirdami po vieną dieną. Lankymo vietovės gali būti įvairiausios: muziejai, teatrai, parkai, parodos ir kt. Pažadaujama, jeigu apylinkėje yra lietuviškos lankytinos vietovės, jas lankyti pirmiausia. Žinoma, šios ekskursijos tik papildo, bet ne atstoja stovyklavimo ir iškylavimo.

Skyrių tvarko ps. M. Vasiliauskiene, 51 Smithfield Dr., Toronto 18, Ont., Canada

MOTINOS DIENA

Sesės, šiandieną yra motinos diena, kuri švenčiama visame pasaulyje. Jūs visos žinote, ką reiškia žodis Motina. Kartais mes sakome mama, mamyte, motute, motule ir t.t.

Švęsdami motinos dieną, visi vaikai stengiasi ypatingai būti geri savo mamytėms. Mes visos žinom, kad didžiausia dovana mamytėm yra, kai jų vaikai yra paklusnūs ir geri. Dabar aš noriu jums pasakyti, kaip vaikučiai Lietuvoje švęsdavo motinos dieną.

Aldutė sako: "Mano mamytei labai patinka gėlytės. Aš nuskinsiu porą gražių gėlyčių iš darželio ir duosiu mamytei. Be to, dar išsiuvinėsiu servetėlę."

Onutė sako: "Motinos dieną aš atsikelsiu anksti ir sutvarkysiu visą namą. Užtiesiu staltiesę ant stalo, įmerksiu gražių gėlyčių ir paruošiu pusryčius."

Jūrytė sako: "Mano mamytė sunkiai serga. Aš nueisiu į bažnyčią, priimsiu Šv. Komuniją ir karštai, karštai pasimelsiu, kad Dievulis jai sveikatą grąžintų. Turiu keletą centų ir galėsiu ką nors nupirkti. Visą dieną neatsitrauksiu nuo jos lovos."

Petriukas sako: "Aš irgi eisiu į bažnyčią. Priimsiu Šv. Komuniją ir pasimelsiu už savo mirusią mamytę, kad ją Dievulis priimtų į dangų."

Taigi sesytės, mamytėms yra viskas malonu, ką vaikučiai joms daro. Nebūtinai reikia nupirkti didelę dovaną. Mažas geras darbelis ir gražus žodelis joms sukelia daug džiaugsmo. Pasistenkime tatau padaryti savo mieloms mamytėms.

Dalia Steikūnaitė, jaun. sk.
Los Angeles, California

AŠ BĖGU, MAMYTE.

A. Matutis

- Kas man kaip saulytė
Šypsosis ir švies?
Aš bėgu, mamyte,
Artyn prie Tavęs.
- Kas man kaip gėlytė
Gražiausia žydės?
Aš bėgu, mamyte,
Prie Tavo širdies.
- Kas man kaip žvaigždutė
Auksinė žėruos?
Žvaigždutės - akutės
Mamytės geros.
- Kas man kaip saulytė
Takelį nušvies?
Aš bėgu, mamyte,
Artyn prie Tavęs.

JURGUTIS IŠ BALOS

(Lietuviška pasaka)

tąsa

Pagaliau atėjo raganų šventė, jų šurmulio metas. Apsižergė senoji laumė ragana pietą, užsivožė milžtuvę ant galvos ir išskrido į Rambyną su draugėmis susitikti, jų į vaišes parsikviesti. Išskrisdama prisakė Deiriutei pečių iškurenti, Jurgutį iškepti ir visokių virenių kepenių viešnioms pataisyti. Vos tik nulapatavo ragana už medžių, Deiriutė ir sako Jurgučiui:

- Močios namie nėra, aš tave paleisiu iš po kubo, ir mudu pažaisime. Gerai?

- Gerai, - sako Jurgutis. - Tik aš žaisiti nemoku.

- Tai nieko, - sako raganiutė. - Aš tave išmokysiu. Gulkis ant ližės, o aš tave ant preždos pavėžysiu.

- Kad aš nemoku ant ližės važinėti.

Ir atsigulė skersas. Suka Deiriutė ližę ir šiaip, ir taip - vis Jurgučio kojos kliūva.

- Sakiau, kad nemoku, - teisinasi Jurgutis.

Su džiaugsmu Clevelando vytautėnai priima į savo tarpą naują brolių ...
Nuotr. Vl. Bacevičiaus

- Būta čia kas mokėti, - sako raganiutė. - Va, kaip reikia atsigulti, - ir išsitiesė paslika ant ližės, o Jurgutis tik šust ją į pečių ir pečiadange užrėmė. Pas-kui stalą pataisė, kaip raganos buvo liepta, dubenis sustatė, o lovon šiaudinę lėlę paguldė ir patalais užklojo, kad atrodytų, jog

New Yorko jaun.skautės Kaziuko mugėje prie savo darbėlių stalo.

Nuotr. G. Peniko

raganiūtė miega. Pats nubėgo ir įlindo į šulinį.

Atskambėjo, atšlamėjo, atūžė laumės raganos, susėdo aplink stalą, o senoji ir klausia:

- Kur mano dukrelė?

- Cit, ar nematai, kad pataluos įsiknissus miega? - sako viešnios. - Žinia, pri-vargo, kol tokį stalą ištaisė.

Priėdė, priputo raganos, net sijonų juosmenis atsisagstė, o priėdusios gerti ištroško. Ir vėl laumė ragana nori dukterį vandens siūsti, bet viešnios sako:

- Tegul pasilsi, pačios vandens nubėgsime.

Pastvėrė kibirus viena viešnia ir bėga prie šulinio, raganyų dainą dainuodama:

Bėgu bėgu vandenėlio
Raganyų pakriūte,
Sužiaumojus, sumaumojus
Iškeptą Jurgutį.

O Jurgutis iš šulinio atsiliepia:

Bėgi bėgi vandenėlio
Raganyų pakriūte,
Sužiaumojus, sumaumojus
Iškeptą Deiriutę.

Išmetė ragana kibirus iš rankų ir bėga be kvapo namo. Tada griebė ąsotį kita ragana ir vėl lekia vandens dainuodama, ir vėl girdi balsą iš šulinio. Cerkšt sudužo ąsotėlis, ragana šoko trobon, atklojo patalus ir mato - šiaudinė kaliausė stirksio. Nulėkė visos prie šulinio, sukišo galvas - nieko - tik vanduo blizga, raibuliuoja ir raganyų snukius visai kreivalioja. O Jurgutis sėdi medyje, kojas tabaluoja ir juokiasi. Išsigando raganyų padermė, iškriko po visas šalis, tik viena laumė ragana puolė medžio graužti. Graužia, graužia, jau dantys kliba, o skiedros net burgzdamos lekia. Įsiropštė Jurgutis į pat viršūnę ir jau nebesijuokia - mato, kad prasti jo popieriai, o čia atstrakalioja pažįstamas kiškutis ir sako:

- Ką čia veiki, laume ragana?

- Dabar medį graužiu, o paskui Jurgutį.

- Pasilsėk, tetule, aš už tave pagrauzėsiu.

Sudribo ragana po medžiu ir tuoj ėmė knarkti. Kiškutis apibėgo triskart aplink medį, ir tas paliko vėl drūtas kaip buvęs. Pabudo ragana, piktumu nebesitverdama ėmė daužyti galvą į medį, o paskui vėl dantis

Davęs įžodį broliukas lekia į orą... Aušros tunto Vokietijoje
D. L. K. Kęstučio dr. - vė Memmingene. Nuotr. J. Činkaus

į žievę suleido. Kremta kremta, skiedros burgzdamos lekia, o čia skuodžia pažįstama laputė pro šalį.

- Sveika gyva, laume ragana, visų raganyų pažiba, - saldžiai prabilo lapė. - Ką čia veiki?

- Kremtu medį, paskui Jurgutį krimsiu.

- Oi, kam reikia krimsti, dantis šipinti, ar kirvio neturi?

Griebė ragana kirvį, Jurgučiu tik kūnas pagaugais nuėjo, o lapė toliau liežuviu mala:

- Prastas tavo kirvis. Duok pagalasiu ir už tave pakirtėsiu.

Atmušė, atmušė kirvio ašmenis į akmenį, kol visai atšipo, o pati pentim vis į medį tvoja. Mato ragana, kad nieko iš to kirtimo neišeina, nuvijo lapę, o pati vėl puolė dantimis medžio graužti, nagais draskyti. O čia kur buvęs, kur nebuvo pažįstamas vilkas dyrina.

- Nemoki medžio graužti, uošvele, - sako jis. - Aš tai papratęs. Visą žiemą vien medžiais ir temintu.

- Prigausi mane kaip ir kiti, - unkstė laumė ragana.

- Ar tu girdėjai, kad vilkas būtų ką prigavęs? Mane, nabagą, visi prigaus. Snūstelk pogulio, kas tai matė vienai tokį medį nugraužti.

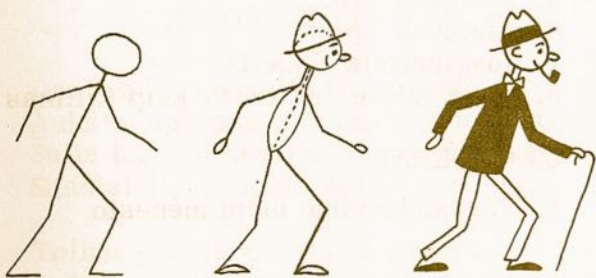
Snūstelėjo ragana pogulio, vilkas apibėgo triskart aplink medį, uodega pabraukė - medis drūtas kaip seniau. Pamatė ragana apgavystę, baisiai perpykus ėmė krimsti medį neregėtai sparčiai, springdama, dusdama, spaudydama. Jau siūbuoja medis, jau virstuliuoja, jau dreba Jurgutis kaip la-

pelis pačioje viršūnėje, o čia skrenda balandžiai ir aplink medį ratą suka. Ištiesė Jurgutis rankes ir prašo:

Meskit meskit, balandėliai,
Po plunksnelę, po pūkelį,
Aš nulėksiu, nuplasnosiu
Pas tėvelį į dvarelį...
Aš jums duosiu vyno žalio
Ir kvietkelių iš darželio.

Metė balandžiai po plunksnelę, Jurgutis apsikaisė, pamosavo plunksnomis ir purpt nuskrido. Subraškėjo medis, virto iš pašaknių, o ragana apsižergė piestą ir vejasi Jurgutį. Balandžiai numetė Jurgučiui pagaliuką - kur tas pagaliukas krito, tanki giria stojo. Nei pralėkti, nei prasibrauti, nei kirviu prasikirsti ragana negali. Tai ėmė lieptus per medžių viršūnes tiesti. Kol nutiesė - Jurgutis gerą kelio galą nuplasnojo. Numetė jam balandžiai akmenėlį - kur tas akmenėlis krinta, akmens kalnas stoja. Kepurnojasi, ropščiasi ragana į tą kalną - ir vėl dardu dardais žemyn rieda.

PASIMOKYKIME PIEŠTI

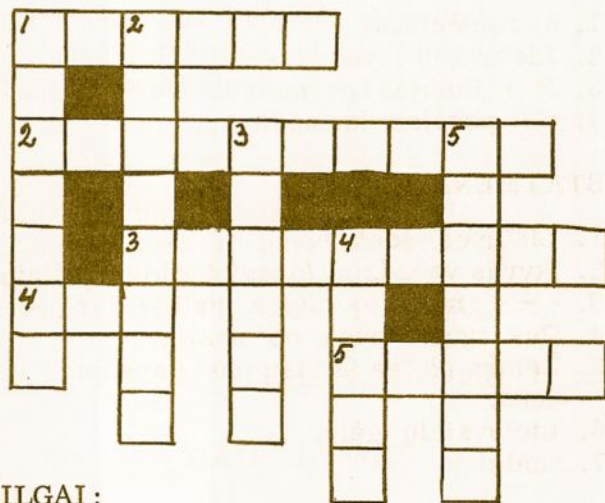

Balandžiai jai aplink galvą suka, ta rėkia: "aštiš, vanaginiai", bet piestos nešama, vargais negalais per kalno viršūnę persirita. Mato - Jurgutis nebetoli, plunksnelės jo nebeatlaiko, jau čiups jam už marškinėlių, tik staiga krykščia antys: "kry-kry, jau bala, kry-kry, jau bala". Šoko Jurgutis ant savo lentos, atsispyrė nuo kranto, o ragana pripuolusi ėmė balą lakti. Laka ir šaukia:

- Lak, piesta, ir aš laku, lak piesta, ir aš laku.

Šaukia laumė ragana piestą talkon, o piestai kas galvoj? Ji nė nemano lakti. Lakė lakė laumė ragana, belakdama ir nusprogo. Jurgutis išlipo iš balos ir nuėjo tėvelio ieškoti. Paskui jį skrido pulkas balandžių. Pamotė buvo jau mirusi, o tėvelis sėdėjo vienas ir gailiai verkė, Jurgučio iš balos neprisišaukęs. Kad ir negalėjo Jurgutis balandžių žaliu vynu girdyti, margais kvietkeliais lesinti, bet žirnių rėtį jiems visada paberdavo, ir taip gyveno jiedu su tėveliu, laumių raganą nebijodami.

UŽDAVINYS NR. 6.

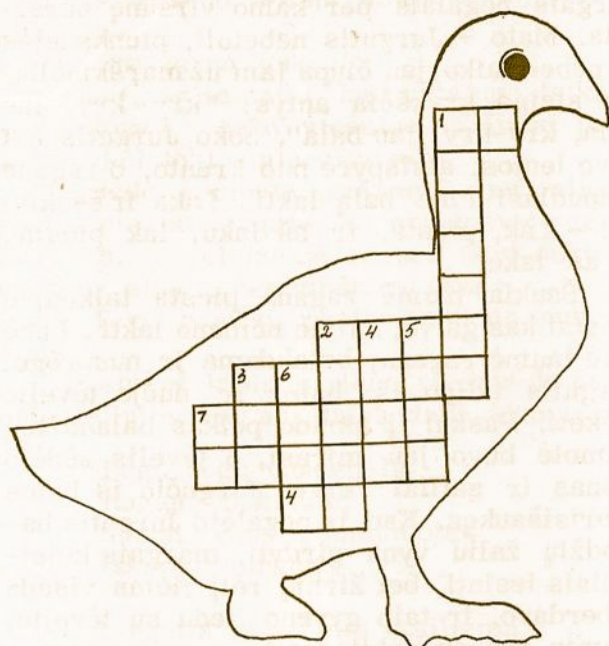
IŠILGAI:

1. Geltonas metalas
2. ?
3. Ne kvailas, bet - - - - -
4. Mergaitės vardas
5. Žydi darželiuose

STATMENAI:

1. Kur vaidilutės kureno ugnį senovėje (vienaskaitos vardininkas)
2. Lietuvos uostas
3. Kas dengia namą?
4. Ne trumpas, bet - - - - -
5. Būtybės gyvenančios danguje, su sparnais

UŽDAVINYS NR. 7.

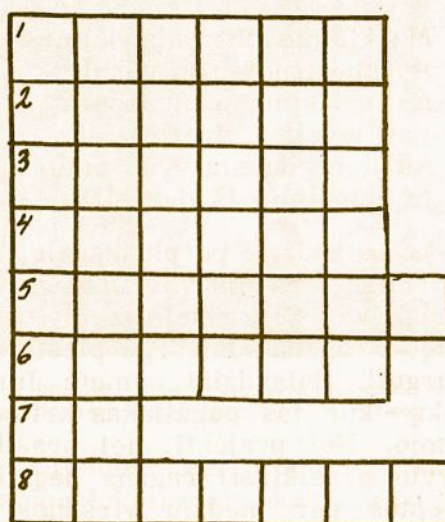
IŠILGAI:

1. 6 romėniškai
2. Lietuva Tėvyne - - - -
3. P + Rusijos gyventojas
4. - - pasėjau kanapėlę ...

STATMENAI:

1. Lietuvos sostinė
2. Įkyrūs vabzdžiai (daugiskaitos vardininke)
3. - - - močiutę augau, valelę turėjau
4. Pas vyrus auga po nosim
5. Žemės plotas iš visų pusių apsuptas vandens.
6. Lietuvaičių gėlė.
7. Skaičius.

UŽDAVINYS NR. 8.

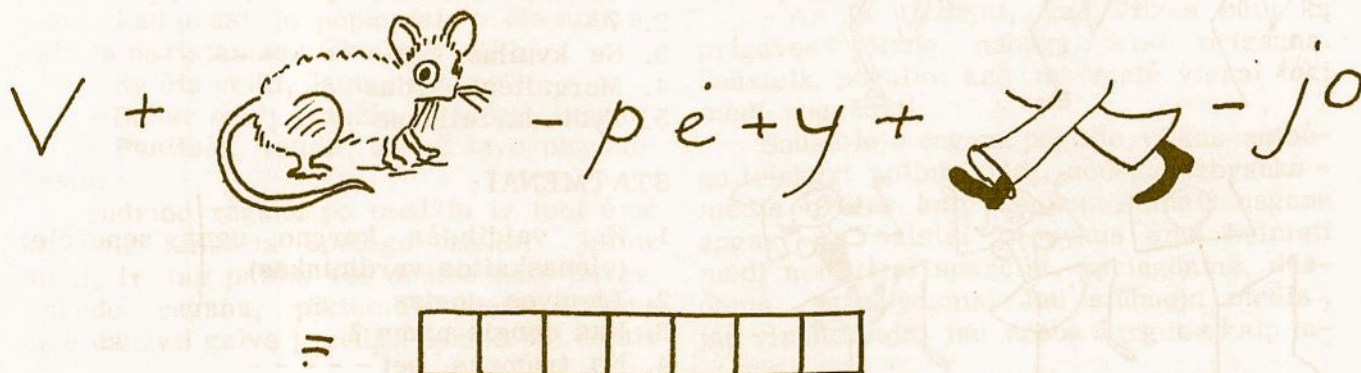
IŠILGAI:

1. Lietuvos miestas
2. Lietuvos miestas
3. Gerosios raganos lietuvių pasakose
4. Gyvulys ant kurio jojama
5. Lietuvos upė
6. Lietuvos upė
7. Jungiamasis žodelis
8. Auga miške ir atrodo kaip kilimas

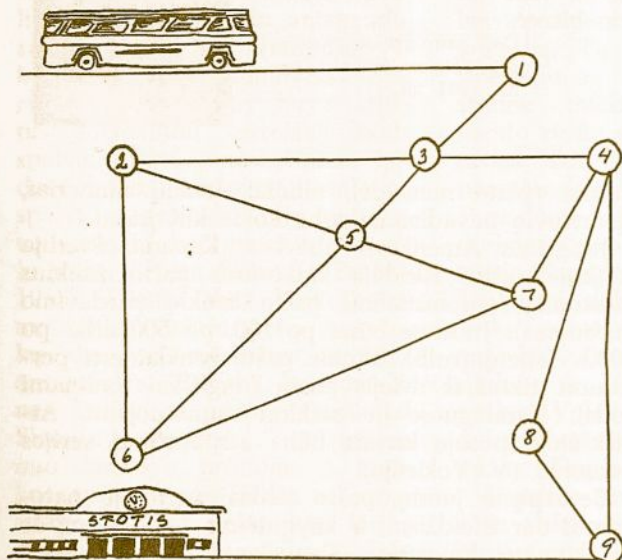
STATMENAI:

1. Vardas ketvirto metų mėnesio

UŽDAVINYS NR. 9.

UŽDAVINYS NR. 10.

Autobuso šoferiui buvo įsakyta nuvažiuoti į stotį sustojant tik po vieną kartą kiekvienam miestelypažymėtame skaičiumi. Kaip jis važiavo? Pažymėkite miestelių skaičius iš eilės kur jis sustoja.

NUOTYKIS DARŽE

Darželyje augo graži aguona,
Aukšta lig dangaus, juodai raudona.
Šalia jos žaliavo jazminų krūmeliai,
Skaniai jie kvėpėjo netoli vartelių.

Toliau paėjus daržovės gyvena,
Ir tarp jų ežiukas linksmas sau pupsenas:
Morkelių, bulvelių skaniai jisai ėsiąs,
Ir daržovelių nepasigailėsiąs.

Nusigando daržovės, galvoja, kas bus?
Jei nekovo, jės tikrai gi pražus.
Ridikas nuliūdęs, nulenkęs galvelę,
O šalia ežiukas - tik varva seilelė.

Oi, susirūpino graži aguona,
"Gal suvalgys ežys ir mane?"
"Reikia kovot", sušuko kažkur kas,
Ir visi pamatė, kad tai buvo agurkas.

"Tiesa, tiesa" šaukė burokas,
Iš to klykimo visas raudonas.
O ežiukas juokias, kvatoja!
Kaip skaniai valgys žaliąsias daržoves!

Tikrai daržovėlės manė kad jau galas,
Bet staigapasirodė kažkas juodas ir baltas,
Ir visi nustebę, nudžiugę pamatė,
Kad šuniukas Brisiukas vijose katę.

"Ei, Brisiukai!" sušuko morkelė,
"Apsaugok tu mus nuo to pikto "eželio!"
Brisiukas sustojo, pakrutino ausį,
Pagalvojęs minutę jisai ir paklausė:

"O kurgi yra tas blogas ežys?"
Nebijokit! Jis jus neprarys".
"Oi", prabilo aguonėlė raudona,
"Jis ten po krūmu jazminų rėplioja".

Brisiukas visai užmiršęs tą katę,
Staiga ežį - kežį pamatė.
"Na, broleli, tau jau galas",
O iš išgąščio ežys net pabalo.

Ir pravirko vargšiukas ir tarė:
"Aš, draugeliai, būsiu jums geras,
"Brisiukai, nedaryk man nieko, gražiai prašau,
"Daržovėlės, nepykit ant manęs daugiau.

"Gerai, ežy", kopūstas pasakė,
Tiktai nebandyk mus vėl išgąsdinti.
Ir atsakė jis drebančiu balseliu:
"Tikrai nebegąsdinsiu, aš prižadu.

*

Taip tegyvuoja visas darželis,
Kada-ne-kada ir ežys ten gyvena.
Dabar jisai ėda kita šakneles,
Palieka ramybėj daržoves žalias.

Diana Gelažiūtė, 11 mt.

PAGALVOK !

* Kada 2 ir 2 yra daugiau negu 4 ?
22.

* Jeigu ūkininkas neša vieną rugių maišą,
o jo darbininkas 2 maišus, kuris iš jų neša sunkiau ?

Ūkininkas, nes rugiai yra sunkesni už du maišus.

* Antis prieky dviejų ančių; antis užpakaly dviejų ančių ir antis viduryje dviejų ančių. Kiek iš viso ančių ?
Trys.

SKYRIŲ TVARKO PS. R. PAKALNIS, 20 OAK LEAF DR., WATERBURY 8, CONN.

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

15. Pašto ženklai lapuose, juostose ir knygutėse

Pašto ženklai spausdinami lapais, paprastai po 50 arba 100 vienetų lape, žiūrint pašto ženklo didumo. Bet kartais būna ir kitaip. Sakysim, Lietuva 1918 m. savo pirmuosius pašto ženklus išleido mažuose lapukuose po 20 vienetų (pakraščiuose buvę pašto ženklai išorinėse pusėse paliko neperforuoti). Izraelis ir dabar savo pašto ženklus leidžia lapuose po 20 vienetų, kurių apatinė lapo eilė dar turi ypatingus priedėlius, angliškai vadinamus tabs. Priedėliuose būna kokie nors piešiniai ir įrašai. Perleidus per perforavimo mašiną, aplink lapą palieka švaraus popierio pakraščiai (angliškai margins). Perforacijos eilutės kartais perkerta pakraščius, kartais ne. Pakraščiuose būna atspausdinami klišių nu-

ČEKOSLOVAKIJOS SKAUTŲ PAŠTO ŽENKLAI

Čekoslovakijos skautų sąjungos centras, gavęs Tautinio Komiteto leidimą (Isakymo numeris 324 R, data: 1918 m. lapkričio mėn. 7 d.) išleido du pašto tarnybai vartojamus pašto ženklus.

Tuo laiku, kada Čekoslovakijoje vyko revoliucija, čekų skautai buvo paskirti išnešioti oficialią pašto korespondenciją tarp Tautinio Komiteto narių, įvairių atsakingų valdžios pareigūnų, policijos ir t.t. Tuometinio skautų federacijos pirmininko Rosler-Orovsky įsakymu už šią idėją darbą atliekant pašto išnešiojimo funkcijas ir visas gautas pelnas už pašto ženklus turėjo būti išdalintas nepasiturintiems skautams.

Šių ženklų galiojimo laikas tebuvo tik 1918 m. lapkričio mėn. 25 d. Toji ypatinga skautiškoji pagalba vietiniam paštui dar syki buvo pakartota, bet tik vieną dieną. Tą dieną prezidentas Masaryk atvyko Prahon. Laiškai

adresuoti vietiniam išnešiojimui buvo pristatomi tik keliose svarbiausiose vietose, būtent: skautų centrinei įstaigai — Harach rūmuose, karų mokyklai, parlamento rūmams ir gubernatoriaus rezidencijai Prahoje. Atvirlaiškio mokestis buvo 10 helerų ir paprastų laiškų 20 helerų. Mokestis būdavo sumokamas laiško gavėjo, laišką atnešusiam uniformuotam skautui.

M. Knapp spaustuvė šiuos ženklus atspausdino tik savaitę prieš prasidedant revoliucijai. Ženklaai buvo atspausdinti ant plono, pereinančio į storumą, popieriaus ir perforuoti 12,5 mm. Ženklo piešiniu buvo paimtas Čekoslovakijos herbas — stovintis liūtas su užrašais: viršuje Posta Ceskyh Skautu, ir apačioje — Ve Sluzbach Narodni Vlady.

10 helerų vertės — mėlynas (iš ryškios mėlynos spalvos pereinąs į violetinę) ir 20 helerų vertės — raudonas (iš tamsiai raudonos spalvos pereinąs į rožinę). Atspausdinimas buvo atliktas, vartojant tik vieną formą (gra-

viūrą). Ženklo nuotraukos atspausdinimas ant atvirlaiškio, o taip pat ir perforacija buvo atliekama vienu metu. Perforacijos klausimas diskutuotinas, nes kokia gali būti perforacija, kada tik vienas ženklas spausdinamas? Popieris buvo vartojamas baltas, padengtas kliais. Jokių blokų ar porinių ženklų nėra. Atvirlaiškį su 10 helerų vertės atspausdintu ženklu buvo pagaminta labai mažas kiekis. Toks atvirlaiškis buvo atspausdintas ant baltos kortelės.

Yra sakoma, kad šių ženklų 10 h ir 20 h vertės viso buvo atspausdinta apie 20,000, tačiau atrodo, kad tas skaičius yra žymiai perdėtas. Atlikus spausdinimo darbus, ženklų formos buvo padėtos saugojimui Tautinio Komiteto archyvan. Bet dėl neapsižiūrėjimo, abi formos buvo labai sugadintos, jas sudedant skersai vieną ant kitos.

Bet kokie suklastojimai ar perdirbimai ant šitų ženklų filatelijoje nėra žinomi.

Coil pašto ženklo pavyzdys, Panamos Kanalo Zona, 1961 mt.

Ženklių nuvertinimas ant vokų buvo atliekamas rankiniu, apvalios formos metaliniu antspaudu, su raidėmis "NV" (narodni vybor — Tautinis Komitetas). Šios rūšies nuvertinimas buvo atliktas antspaudui vartojant juodą spalvą. Antrasis nuvertinimo būdas buvo, vartojant violetinę spalvą. Antspaudas taip pat buvo rankinis, bet guminis ir turėjo įrašą: "Posta Skauti / Praha-1918". Dienos data buvo įrašoma ranka, viršuje metų. Ant vokų dar yra randamas ir kitas antspaudas. Tai dvi horizontalinės linijos su įrašu: "Dopis od Skautu... Prezval..." — (laiškas nuo skauto... priimtas...). Laiško gavėjas, gavęs laišką, arba pasirašydavo ant voko, kad laišką gavo, arba pasirašydavo į išnešiojamą knygą. Minimi antspaudai yra padėti Tautinio Komiteto, darbininkų skyriaus archyve. Vokų su tokiais antspaudais jau nėra įmanoma gauti. Skautų pašto tarnyba dar vieną kartą buvo

pakartota bet ir tai tik vieną dieną, 1918 m. gruodžio mėn. 21 d., kai prezidentas Masaryk atvyko į Prahą. Tą dieną paštas buvo išnešiojamas tarp geležinkelio stoties, miesto rotušės, parlamento rūmų ir pilies. Tos dienos proga 600 porų ženklų buvo perspausdinti su užrašu: "Prijezd Prezidenta Masaryk". Perspausdinimas buvo atliktas iš apatinio kairio kampo, išilgai per visą ženklą, į dešinį kampą aukštai. Toks perspausdinimas matomas ant 10 helerų ženklų, raudona spalva, ir 20 helerų — juoda spalva. Vokai buvo antspauduoti dviem horizontalinėm linijom su įrašu: "Dopis od Skautu..."

Šiandien jau nėra žinoma, kurioje voko dalyje šis antspaudas buvo užspaushtas. Gauti tuos ženklus su vokų ir tos dienos perspausdinimu jau nėra įmanoma, nes atrodo, kad dėl nežinomų priežasčių tie ženklai buvo sunaikinti ir tik keliolika jų buvo panaudota.

Šie skautiški Čekoslovakijos pašto ženklai nėra skaitomi kaip tikri pašto ženklai ir kai kuriuose kataloguose visai nėra įtraukti. Jie yra aprašyti ir įkainuoti Michel'io kataloge. Senf katalogas yra atspausdinęs jų nuotrauką su priedu, kad jie nėra oficialūs. Ywert and Scott katalogai jų visai net nemini. SOSSI (Scouts on stamps Society International) juos pripažįsta. Jie yra aprašyti ir įkainuoti specialiaame Čekoslovakijos kataloge.

11 PASAULINĖ JAMBOREE MARATONAS — GRAIKIJA

Jau yra užsiregistravusios daugiau kaip 65 valstybės atstovauti savąsias šalis šioje pasaulinėje skautų stovykloje.

Graikijoje paštų valdyba jau yra padariusi planus ta proga išleisti trijų pašto ženklų seriją, šio didžiulio skautų susibūrimo pagerbimui.

Omahos sesės pakeltos į paskautininkės laipsnį iš kairės: I. Lileikienė, Z. Dudėnienė, L. Antanelienė ir Neris tunto tunt. s. G. Reškevičienė.

Nuotr. K. L. Musteikio

APYSAKA

MALŪNTILTIS

ALVYDAS TAUTKUS

(t a s a)

Jurgis šoko į serbentų krūmus ir krito kaip negyvas. Nedrąsiai pakėlė nuo žemės kaktą, pagaliau išrietė sprandą. Pro krūmų šakas jis dabar šiaip taip jau matė kiemą. Pabalnotii juodi arkliai trypė, priiršti prie tvoros. Pažįstamas Briko lojimas tęsėsi be perstojo. Staiga pokštelėjo trobos durys, ir kieme pasirodė su šautuvais ant pečių du žandarai. Čia ir mama stovėjo, nuleidusi galvą ir rankomis skerečiodama. Šalia jos buvo Magdūtė, rankelėmis tvirtai įsikabinusi į mamos sijoną. Atokiau stovėjo Antanukas. Jo balti marškiniai buvo atsegti ir kojos basos. Jurgis girdėjo, kaip žandarai keikėsi ir grumojo. Berniuko širdis smarkiai plakė, ir jis klausėsi, kaip po juo dundėjo žemė. Ko jie dabar čia ieško, Jurgio galva neišnešė. Viena tik suprato, kad kažkas pasidarė nebergerai. Bet viskas baigėsi laimingai, kai žandarai, atsirišo arklius ir šoko ant jų. Vienas iš jų garsiai suriko:

— Į Sarvicus!..

Raiteliai sukėlė didelius dulkių debesis, pro kuriuos jų nebebuvo galima matyti. Per kaimą vieškeliu jie nudundėjo Sarvių link. Jurgis kurį laiką dar gulėjo lyg apglušęs, kol pagaliau šoko kaip įgeltas ir pasileido į kiemą.

— Jurgeli... mano, tu čia?... — pasitiko Sauginienė sūnų, apkabino ir bučiavo.

— Ko jie čia norėjo? — paklausė tuojau Jurgis, nesileisdamas į sentimentus. Kai vyksta kova, nėra perdaug laiko glamonėtis.

— Ieško seniūno, tėvo... ir nežinau kodėl, ką gi galėjau sakyti... Sakiau, kad į Vilnių pas daktarą išvažiavo, jam vis tie šonai skauda...

— Gerai pasakei, mamyte... Žinau, kodėl ieško tėvo, bet dabar neturiu laiko aiškinti, skubu į miestelį, duok atsigerti...

Jurgis išgėrė didelį ąsotį pieno. Buvo ištroškęs ir sukaitęs.

— Jurgeli, mano, tik tu man neprapulk... išsiavedė tas tėvas ir ramybės vaikui neduoda... — ai-manavo Sauginienė.

— Mamyte, nedejuok, neužgaul man širdies... Kur Anelė? Petras prašė pasakyti, kad jis sveikas ir gyvas...

— Aneliukė pas Bujotus audžia... O teisybė, ta armonika... Antanuk, nubėk pas Bujotus ir pasakyk, kad Petras prašė armonikos; kai grįšiu, pasiimsiu...

Jurgis neberimo savame kailyje. Laiškas klebonui ir žandarų išėjimas į Sarvicus jį kelte kėlė nuo žemės.

— Bėgu, tuoj grįšiu... — ir palei klėtį, užaugusią kudrą ir gluosnius, palei miežių laukelį ir kerdžiaus Iono trobelę jis nėrė, kaip pašautas. Sauginienė jį lydėjo akimis, kol jis dingo už ganyklų kalniuko.

Nors karšta ir tvanku buvo, Jurgis nešėsi sparčiai. Gerai žinodamas savo apylinkės kiekvieną takelį ir praėjimą, sukaitęs ir dulkėtas greitai pasiekė miestelį. Bet čia jau reikėjo lėtinti žingsnius. Eiti į kleboniją jam atrodė — eiti į bažnyčią. Turėjo būti gražiau apsivilkęs, nusiprausęs ir švarus. Dabar tik vieni tėvo batai buvo kiek panašesni, bet ir tie per dideli. Gėdai čia nebebuvo vietos, o ir svarstymai nieko nebūtų padėję. Vietoj viso to reikėjo dairytis, reikėjo gerai apžiūrėti, ar miestelis toks, kaip jo buvo įprasta matyti.

Netoliese kalvio Simo trobelės vėjuje siūbavo išsirikiavusios keturios eglės, skiriančios klebonijos laukus nuo kalvio sodybos. Čia Jurgis sustojo ir pagaliau atsikvėpė. Tikslas jau taip priartėjo, kad, ro-dėsi, klebonijos tvartus ranka pasiektum.

Staiga ten sujudėjo du vyrai. Jurgis pridengė ranką kaktą, kad geriau matytų. Taip — ten šalia gluosnio prie vartų lingavo du žandarai ir, rodos, šmėkčiojo durtuvai virš jų galvų. Vaikino krūtinę nukratė šiurpas, tartum, jis ką neskanaus būtų prarijęs.

Jurgis instinktyviai griebė už kišenės, ištraukė laišką, sulankstė, nusiavė kairės kojos batą ir jį ten įkišo — nustūmė į pat galą. Gali atrasti?... Ne — jis dar pasėmė saują smėlio ir supylė ant laiško. Kojai vietos dar pakankamai buvo. Net šoktelėjo iš džiaugsmo — gerai, kad batai per dideli. O bernai į juos Malūntilty labai žiūri...

Sumetė, kad eiti per laukus tiesiai į sargybinius būtų neprotinga. Todėl patraukė į čią pat esančią kalvio sodybą, pasuko iš jos karklais apaugusiu keliu į vieškelį. Juo eiti į miestelį buvo kiek toliau, bet dabar jau kitaip nebebuvo galima. Gal nekratys? O jei ir kratys, tai neras. Drąsiai jis traukė žvyruotu vieškeliu švilpinėdamas. Niekas juo nevažiavo, niekas nėjo. Kas besitranskys tokią tvankią dieną?

Prie miestelio Jurgi sulaukė du žandarai. Oi, kaip nudiegė jo krūtinę, ir jis vos susilaikė neparaudęs.

— Iš kur ateini? — trumpai paklausė rusas.

— Iš Ašoklių, — melavo Jurgis.

— Pas ką eini?

— Druskos...

Abu žandarai susižvalgė. Vienas jų truktelėjo pečiais. Kitas pamojo galva miestelio pusėn.

Jurgio pačios kojos ėmė žengti. Ir batai nebebuvo sunkūs. Geri tėvulio batai. Neatsigrįždamas di-

dino žingsnius ir ne pats nepamatė, kai praėjo kleboniją. Prie šventoriaus kampo, kur dar taip neseniai buvo skaitomas Kalinausko atsišaukimas, stovėjo trys žandarų arkliai, spardydami ir gindami ilgomis juodomis uodegomis nuo musių. O jos buvo įkyrios ir kandžios – zimbino apie arklių kojas ir pilvus. Jei ne barjerai, prie kurių jie buvo prišti, arkliai būtų išlakstę į visas puses.

Dabar Jurgis grįžtelėjo atgal. Abu jį sulaukė žandariai nugaras buvo atsukę į miestelį. Jurgis nėrė į špitolę.

Zakristijonas Povilas Dumčius, raudonveidis senukas, ėjo iš kambario, kai Jurgis sustojo apytam-seje priemenėje.

– Na, kur tu, vaikelį? – nustebo senukas, pamatęs vaiką.

– Dėde, turiu būtinai matyti kleboną.

– Ar jau vėl kas miršta?

– Ne, turiu klebonui laišką...

– Tai nešk, klebonas namie.

– Negaliu... ten sargybos visur.

Zakristijonas suraukė kaklą. Minutėlę tylėjo. Tyla reišė, kad jis reikalą suprato.

– Duok, nunešiu, – pagaliau pasisiūlė senukas.

– Negaliu, man liepta pačiam paduoti ir palaukti...

– Eik į vidų, – lyg kiek nepatenkintas, debtelėjo Dumčius, pamodamas galva.

Jurgis atsidūrė zakristijono kambary. Jo akimis žiūrint, tai buvo didelis, puošnus kambarys su baltų lentų grindimis, tokių pačių lentų stalu, krasėmis ir suolu. Sienose rikiavosi šventųjų paveikslai, virš kurių kabojo didelis juodas Nukryžiuotasis. Kampe stovėjo dvi didelės, plačios aukštos, beveik iki lubų mediniai galais lovos. Taip gyventi gali tik bažnyčios tarnai, pagalvojo vaikas. Kai jis užaugo, bus būtinai zakristijonu...

Kambary nieko nebuvo. Zakristijono vaikai tikriausiai žaidė šventoriuje, o žmona liubė gyvulius klebonijoje. Nedrąsiai Jurgis atsisėdo ant krašto suolo ir dairėsi, dairėsi... Buvo čia ko pasižiūrėti, kaip muziejuje. O jis gi niekada čia nėra buvęs. Ant lango stovėjo vazonėliai mirtų, duonai kepti pečius buvo baltai dažytas, o ir kibiras su vandeniu kampe ne medinis.

Kai prasivėrė durys, Jurgis striktelėjo išsigandęs. Zakristijonas sugrįžo.

– Sėdėk, sėdėk... palauk, klebonas sakė, kad tuoj ateis. Jurgis nusileido ant suolo. Dumčius priėjo prie stalo, patraukė stalčių, išėmė popierėlyje įvyniotą saldainiuką ir padavė vaikui.

– Še, valgyk...

– Ačiū, ačiū... – net jo akys netikėjo, tokią brangią dovaną pamačiusios. Kaip po pirmosios šv. Komunijos...

Saldainio Jurgis nevalgė – įsileido kišenėn. Ir tik dabar prisiminė, kad laiškas bato gale.

– Einu į priemenę išsikratyti smėlio iš batų... – pasakė jis ir atsikėlė.

– Kokiais gražiais batais apsiavęs, – nustebo zakristijonas, – tur būt, tėtis nupirko... Gerai, gerai, pas kleboną negražu basam eiti...

Jurgis jau buvo už durų. Greitai jis nuspyrė ba-

tą, iškratė supiltą smėlį, ištraukė laišką ir grįžo į kambarį.

Vos tik jam įėjus, klebonas Stanislovas Nemcevičius pasibeldė. Zakristijonas puolėsi prie durų ir plačiai jas pravėrė. Susilenkęs stovėjo, kol kunigas atsistojo kambario vidury. Stambus, augalotas, blizgančia skusta galva, tamsių spindinčių akių senyvas vyras.

– Garbė Jėzui Kristui, – nusilenkė, priklaupe ir pabučiavo klebonui ranką Jurgis.

– Per amžius... – suniurnėjo kunigas ir tuoj kalbėjo, – sėskimes Sauginai, ką turi man? Ar Butotas su Valaičiu grįžo laimingai? Matai kas darosi. Esame apstoti žandarų... Ieško žudiko. Tikrina kiekvieną, kas į miestelį įeina ir kas iš jo išeina. Rado ant vieškelio kraujo. Įtaria kleboniją. Mane klausinėjo viršininkas. Ką aš galėjau jam pasakyti?.. Na, bet tuojau baigsis jų dienos...

Jurgis iškraptė iš kišenės suglamžytą Bogušo laišką ir padavė klebonui. Nervingai klebonas jį atplėšė, ir jo rankos virpėjo, kai jis skaitė.

– Ši naktis bus lemianti, – tarė klebonas, perskaitęs laišką, kišdamas jį į gilią sutano kišenę.

Nei Jurgis, nei zakristijonas nesuprato, ką klebonas pasakė. Tik jautė, kad kažkas jau greitai turi įvykti.

– Tau vaikiu, – tęsė jis, toliau, kreipdamasis į Jurgį, – reikės miestelyje pasilikti, kol prasidės puolimas. Sutemus, gal apie vienuoliktą valandą, išgirsi tris šūvius Ašoklių pusėje ir tada tu paleisi žandarų arklius, kurie stovės prišti turgaus aikštėje prieš jų būstinę... Kiekvienas suvėlavimas gali būti tau mirtis, o visiems didelis nepasisekimas. Taigi, gerai apgalvok, kaip tai padarysi. Bogušas ir tavo tėvas tavimi pasitiki. Pasitikiu ir aš... Tegu Visagalis tave laimina ir Marija Švenčiausioji globoja, – klebonas pasakė paskutiniuosius žodžius, pakeldamas ranką ir delną atsukdamas į Jurgio veidą.

Sumišęs Jurgis priklaupe ir vėl greitai išsitiesė. Jo širdis smarkiai plakė ir delnai tvinkėjo.

– Viską supratai? – tirdamas akimis vaiką, paklausė dar klebonas.

– Viską...

Klebonas atsistojo, apsisuko ir, nieko nebesakęs, išėjo.

Išsigandęs zakristijonas stovėjo kaip įkalta. Jurgio akys beprasmišku žvilgsniu lakstė po Dumčiaus veidą.

– Tokia Dievo valia, – pagaliau atsidusdamas ištare senukas ir nuėjo prie kibiro atsigeriti vandens.

– Nori? – atsigeręs paklausė.

Jurgis pribėgo ir užsivertęs gėrė, gėrė...

Už lango prajojo raitelis. Dulkės atsimušė į langą ir nubyrėjo ant darželio gėlių. Maskoliai laksto, siaučia miestelyje. Žudikas su savo grupe ruošiasi puolimui. O kad jie žinotų!.. Gaila Sarvių ponios, kuriai nebeteko pasakyti, kad pasisaugotų. O armonikos Petras laukia. Gal jau niekada nesulauks. Mamytė kieme verkia ir laukia jo. Jis šiandien nebegriš. O gal ir niekada?..

(Bus daugiau)

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

PIRMIJOS PASTOGĖJE

* Vasario 16-tosios proga apdovano-
noti: prof. s. St. Kolupaila - Geležinio
Vilko ordinu; v. s. Č. Senkevičius ir
L. Eimantas - Padėkos ordinu; Dora
Heinstein (Vokietijos Vyr. Skautininkė) -
Padėkos ordinu su rėmėjo kaspinu; v. s. V. Neverauskas, s. V.
Pileika ir s. V. Kamantas - Lelijos
ordinu.

* Šv. Jurgio dienos proga pakelti:
Į VYR. SKAUTININKO laipsnį - s. B.
Gurėnas, s. St. Naginionis, s. V. Pau-
ža, s. V. Tallat-Kelpša, s. M. Dun-
draitė, s. O. Gailiūnaitė, s. O. Ščiū-
kaitė ir s. H. Milvydaitė - Rockuvie-
nė; Į SKAUTININKO laipsnį - ps. K.
Batūra, ps. J. Dainauskas, ps. J. Dam-
baras, ps. K. Nenortas, ps. L. Kali-
nauskas, ps. A. Karpiavičius, ps. F.
Mockus, ps. V. Opulskis, ps. P. Pil-
ka, ps. V. Rušas, ps. R. Račiūnas, ps.
G. Zinkienė, ps. V. Keraitienė, ps.
R. Bružinskienė, ps. I. Nenortienė,
ps. I. Treinienė, ps. A. Pažiūrienė, ps.
Z. Dudėnienė, ps. D. Eidukienė, ps.
M. Remienė, ps. G. Reškevičienė;
Į PASKAUTININKIO laipsnį - v. sl.
V. Stropus, v. sl. Z. Jaunius, v. sl.
A. Kezelis, kun. V. Bitinas, v. sl. A.
Alčiauskas, sl. kun. P. Dauknyš,
v. sl. V. Trečiokas, v. sl. P. Kuras,
v. sl. V. Lenartas, v. sl. J. Maslauskas,
v. sl. A. Šetikas, v. sl. V. Sendžikas,
v. sl. P. Butėnas, v. sl. L. Antanelienė,
v. sl. D. Audėnaitė, v. sl. D. Gutaus-
kienė, v. sl. A. Gelažytė, v. sl. N.
Kersnauskaitė, v. sl. I. Lileikienė,
v. sl. J. Maželienė, v. sl. M. Neve-
rauskienė, v. sl. P. Kalvaitienė ir
v. sl. P. Saplienė.

* Jubiliejinė stovykla įvyks CAMP
CHILD stovyklavietėje, prie Cape
Code Atlanto vandenyno pakrastyje
nuo š. m. rugpjūčio 18 d. iki rugsėjo
1 d.

* Nutarta Geležinio Vilko ordinu
apdovanotuosius LSS narius atleisti
nuo nario mokesčio prievolės.

* Išleisti ir išsiuntinėti 1963 mt. Ju-
biliejinės STOVYKLOS NUOSTATAI.

* Vasario 15 d. JAV Illinois valsty-
bės sekretoriatas inkorporavo Lietu-
vių skautų Sąjungą pagal "General
Not For Profit Corporation" įstatymą.
Šiuo būdu Sąjunga yra juridiniai į-
teisinta ir oficialiai pripažįstama
JAV-bėse. Rašant oficialius raštus
kreipiantis už lietuvių visuomenės
ribų bus naudojamas registruotas
"Lithuanian Scouts Association" vardas.

* Išleisti ir išsiuntinėti vyresniškumo
laipsnio ir garbės ženklų nuostatai.

BROLIJOS VADIJOS PASTOGĖJE

* Šv. Jurgio šventės proga "Už Nuo-
pelnus" ordinu su rėmėjo kaspinu ap-
dovanoti: Tėvas Placidus Barius, O.
F. M., Torontė, p. J. Stanionis, To-
rontė, p. J. Šileikis, Omahoje ir p.
E. Bielkevičienė Brocktone. "Už
Nuopelnus" ordinu ps. M. Subatke-
vičius Bostone.

* LSB Vilkiukų Skyriaus vedėjas s.
Vl. Vijeikis peržiūrėjo ir dabarties
naudojimui pritaikė vilkiukų visų
trijų pat. laipsnių programas, kurias
LSB Vadija patvirtino. Jos išsiun-
tinėtos vienetų vadovams naudojimui.

* jūr. s. S. Makarevičius paruošė de-
šimtmetinę žvaigždutę, kuri LSS
Tarybos Pirmijos patvirtinta nešioti
Brolijos nariams prie uniformos.

* Pagal 1962 mt. Brolijos registra-
cijos duomenis LSBrolijai priklauso
1701 narys: 429 vilkiukai, 452 skau-
tai, 323 skautai-vyčiai, 23 oroskau-
tai, 294 jūrų skautai (su jauniais ir
budžiais), 180 skautininkų. Nariais
gausiausios Čikagos Lituanicos tuntas
su 151 nariu.

ANGLIJOS RAJONAS

* Balandžio 27 d. Nottinghame į-
vyko iškilminga sueiga, minint Šv.
Jurgio šventę ir Motinos dieną. Čia
buvo paskelbta, kad Bičių skiltis iš-
augo į Šiluvos draugovę. Sueigoje
įteikti garbės žyminiai. Motinas
sveikino dr. S. Kuzmickis ir K. Bivai-
nis. Meninę dalį atliko Bičių skil-
ties sesės, vad. v. s. sl. E. Zaveckie-
nės. Sueigą pravedė ps. B. Zinkus.
Joje dalyvavo ir anglų skautininkų.

* Balandžio 24 d. metinių išvaka-
rėse s. G. Zinkienė ir Nottinghame
skaučių atstovė Derbyje gėlėmis pa-
puošė a. a. v. s. K. Vaitkevičiaus kapą.

Anglų skautininkai
gavo lietuvišką albumą.

Drum Hill, Anglija.
Nuotr. B. Zinkaus

* Gegužės 11-12 d. Drum Hill anglų skautų vyčių sąskrydyje dalyvavo ir 6 lietuviai. Jiems vadovavo ps. J. Rentelis.

* Balandžio 5-6-7 d. Drum Hill įvyko Ažuolo Mokyklos savaitgalinė stovykla, kuriai vadovavo ps. B. Zinkus. Kursai prarasti Gilwell'io metodu. Dalyvavo 10 skautų vyčių.

J. M.

ATLANTO RAJONAS — JAV

Boston, Mass.

• Šiais metais Bostono vyr. skautams reikėjo suruošti ir prarasti Susimastymo Dieną. Vasario 22 d. susirinko būrys amerikiečių skautų. Suveiga prasidėjo vėliavų išeimu. Susikaupimu buvo prisimintos iš mūsų tarpo amžinybėn atsiskyrusios skautės. Įžiebtas laužas, iš kurio susirinkusios skautės užsidegė savo žibintuvėlius, išryškino Vyr. sk. amžinosios ugnies reikšmę. Prie duosnaus vaišių stalo, kurį parėngė sesės, vyko linksmesni pasirodymai bei dainos. Sueigos metu buvo suorganizuota maža tautodailės parodėlė.

• Per Velykų atostogas skautų Birutės draugovės Razetų ir Pelėdų skiltys turėjo dienos iškylą į Blue Hills. Be žaidimų ir sporto buvo eina ir skautiška programa.

• Balandžio 25 d. Birutės ir vyr. sk. Kražantės draugovių skautės rinkosi į sueigą. Pasigirdo švilpukas — sesės rikiuotis... Įnešama vyr. skautų vėliava, raportai, įsakymai. Visos klausosi, įtempusios ausis, ar kur nors nebus užkliuvusi ir mano pavardė. Išvardinamos pavardės sesių, kurios gavo ypatingą pagyrimą už mugės organizavimą, nuskamba pavardės keliamų į aukštesnį laips-

ni, pagaliau įsakymas Nr. 3 — sekančioms skautėms leidžiama pereiti į vyr. skautų Kražantės draugovę kandidatėmis: Milda Bakšytė, Milda Tumaitė, Danutė Puodžiukaitė, Aušra Kubiliūtė, Giedra Vakauzaitė, Rima Aukštikalnytė, Judita Subatkevičiūtė, Liūda Bichnevičiūtė, Grytė Kuncaitytė. Išvardintos sesės duoda žingsnį į priekį. Skautų draugininkė vyr. sk. v. sr. Glorija Razvadauskaitė taria atsisveikinimo žodį, nuima geltonus kaklaraiščius, kurie yra padovanojami skautėms kandidatėms. Uždegamas tradicinis laužas — užgesta šviesa. Jaučiasi įtampa — lyg baimė, lyg liūdesys, lyg džiaugsmas... Ceremonijas veda vyr. sk. sl. Laima Jakutytė. Sesės su mėlynais kaklaraiščiais užsidega savo žvakeles ir eina parsivesti naujas kandidatas. Štai jos jau ir mūsų būry. Čia naujos sesės pasipuošia austomis juostomis ant kaklo, kurias užriša būrelio busimoji vadovė L. Jakutytė.

Sveikinimo žodį taria tunto kape-lionas ps. kun. J. Klimas, tuntininkė s. St. Subatkienė - Subatkevičienė, ir vyr. sk. draugininkė s. I. Nenortienė. Buvusioji sesių draugininkė prisega po dvi rožytes. Vėliavos išnešimu oficialioji dalis baigta. Vyksa vaišės ir trumpas lauželis. Sesės sveikina viena kitą — nuotaika labai pakili. Kai jauna širdis džiaugiasi, jai nėra rlbų... lietuviška daina ir viens du trys... kairėn, dešinėn, buvo girdėti Broadway gatvė So. Bostone, dar ir po sueigos!

Naujoms kandidatėms linkima daug skautiško džiaugsmo.

Sesė K.

VIDURIO RAJONAS — JAV

SEPTINTOJI KAZIUKO MUGĖ CLEVELANDE

Šiais 1963 metais kovo 24 d. Clevelande įvyko rengtoji Kaziuko Mugė lietuvių salėje. Mugę surengė Neringos skautų tuntas, remiamas tėvų komiteto. Talkininkavo Pilėnų skautų tuntas, skautai akademikai, židinetės ir skautininkės.

Salė buvo skoningai išpuošta vyr. skilt. R. Žagarskaitės. A. Muliolis taip pat prisidėjo savo meniškais gabumais. Tuntininkai s. A. Balašaitienė ir s. V. Jokubaitis pakvietė PLB Tarybos pirmininką St. Barzduką atidaryti mugę. Prieš atidarymą s. A. Balašaitienė pasveikino visus susirinkusius ir perskaitė Vyriausios Skautininkės sveikinimą. D. Kavaliūnaitė padėkdamavo skautų himną. St. Barzdukas, pasakęs atidarymo kalbą ir palinkėjęs geros sekmes rengėjoms, perkirpo kaspiną.

Visi vienetai buvo įsirengę skirtingus pavilijonus. Visi buvo gražūs ir įdomūs. Rankdarbiai buvo labai įvairūs, vertingi ir nepaprastai gražūs.

Salės priekyje buvo gražus parodos stalas. Čia buvo Neringos tunto spaudos, nuotraukų ir tunto veiklos ir daug kitokių vertingų dalykų. Buvo ir verpimo ratelis, kurį sesės demonstravo.

Svečiai be pertraukos gausiai lankė mugę. Džiugu, kad jie ne tik grožėjosi išdėstytais darbais, bet daug jų ir nupirko.

Žemutinėje salėje buvo skautų tėvų komiteto pagaminti skanūs pietūs. Skautės patarnavo svečiams. 4 val. p.p. įvyko programa. Pasirodymams vadovavo tuntininkė A. Balašaitienė, o dainas ir šokių pravedė G. Mariūnaitė. Ne tik skautės ir skautai pasirodė, bet ir lituanistinės mokyklos mokinių grupė, vado-

Vyr. sk. Kražantės d-vės Vaidilučių būrelio skautės, suruošusios pasišokimą, laukia atvykstant svečių.

Bostono Birutės Lapių skiltis Kaziuko mugėje prie savo pavilijono; V. Tylaitė, M. Tumaitė, M. Bakšytė.

vaujama I. Stasaitės, pasirodė su tautiniais šokiais ir O. Mikulskienės vadovaujamos kanklininkės.

Programai pasibaigus, tuntininkė nuoširdžiai padėjo gausiai atsilankiusiems svečiams, visam tėvų komitetui, jo pirmininkui Mačiui padovanojo tautinį kaklaraištį, A. Raulinaitienei — tautinę lėlę. O. Mikulskienei I. Stasaitei įteikė rankdarbių.

Sekminga mugė duoda vilčių ateities darbams ne tik vadovėms, bet ir skautėms. Šis gražus parengimas džiugina visus ir įrodo gražų gyvenimą ir pajėgumą lavinti lietuvišką jaunimą.

M. K.

RAMIOJO VANDENYNŲ RAJONAS

• Balandžio 28 d., Los Angelės skautai ir skautės minėjo šv. Jurgio šventę gamtoje. Apie 60 skautų ir skaučių, jaun. skautukų ir jaun. skautyčių susirinko Charleton Flat kalne, netoli nuo Los Angelės miesto. Gamta bendradarbiavo su skautų norais; tokios gražios ir šiltos dienos jau seniai nebuvo buvę. Ypatinę išpūdį kai kuriems skautukams, gimusiems Venecueloj ir Kolumbijoj, sudarė sniegas, nes jo kai kurie savo gyvenime nėra matę, tuoj griebė ragauti ir labai nusiminė, kad nesaldus... Po kautynių sniego gniūžtėmis prasidėjo iškilmingoji iškylos dalis, kurią pravedė D. Gustaitė, trumpai paminėjusi šv. Jurgio gyvenimą ir jo įtaką skautijai. Įžodį davė ir kaklaraiščius gavo: D. Raubertaitė, R. Rozenblataitė, R. Apeikytė. Joms gero darbo mazgelį užrišo LSB VS s. E. Vilkas, Tėvynės mazgelį užrišo skautų tėvų komiteto pirm. O. Mikuckienė.

Trumpą žodį skautams tarė rajono vadas s. V. Pažiūra ir svečias iš Čikagos LSB VS s. E. Vilkas.

Iškyla baigta laužu: pasirodymais ir bendromis dainomis. Tokios iškylos į gamtą suartina ne vien tik jaunuosius skautukus, bet ir jų tėvus, kurie skautiškos nuotaikos pagauti džiaugiasi pasitaikiusia proga ištrukti į gamtą.

V. Irl.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

Budėkime, LSS Anglijos rajono leidinys, 26 psl. ir viršeliai. Redaguoja ps. D. Sadūnaitė-Sealey. Įvairus savo turiniu, gražus iliustracijomis, rotatoriumi spausdintas laikraštėlis.

Kas gražiau, VI. Vijeikio 16 psl. spalvinimo sąsiuvinis vaikams su spalvotu viršeliu. Tai bene pirmas toks šios rūšies leidinys mūsų mažiesiems. Sveikiname leidėją ir mecenatus!

Lietuvių Dienos, 1963 m. kovo mėn., iliustruotas lietuvių žurnalas, 24 psl. ir viršeliai.

Banga, Nr. 5, Bostono jūrų skautų vietininkijos leidinys, 24 psl. ir viršeliai.

Magyar Cserkész, vengrų skautų laikraštis, 20 psl. ir viršeliai.

s. M. Dunduraitę pakėlimo proga sveikina Neringos tunto sesės
Nuotr. VI. Bacevičiaus

Los Angeles skautai ir svečiai prie laužo programos metu šv. Jurgio iškyloje, aukštuose Kalifornijos kalnuose.

Nuotr. L. Kanč ausko

Dainuokime, kišeninio formato dainorėlis, 88 psl. ir viršeliai. Rankraščio teisėmis išleido 1961 m. Camp Immaculata, Putnam, Conn. Kaina 50 ct.

Giedokime, suklasifikuotos religinės giesmės, 120 psl. ir kieti viršeliai. Išleido Nek. Pr. Marijos Sersys, Putnam, Conn. Kaina \$1.00.

REDAKTORIAUS KAMPĖLIS

* "Skautų Aido" Brolijos redaktorius jūr. v.s. Br. Stundžia nuo š.m. balandžio 24 d. pasitraukė iš pareigų. Už įdėtą darbą redakciniame kolektyve nuoširdus ačiū.

* Į "Skautų Aido" redakcinį kolektyvą sutiko įeiti buv. ilgametis "Sk. A". vyr. redaktorius v. v. St. Kairys nariu specialioms reikálams.

